อัลกุรอาน
แปลไทยเข้าใจง่าย

จุซที่ 30 (ฉบับทดลอง)

ตัวบทและคำอ่าน
ซะอ๊าด วารีย์

แปล
อิลยาส วารีย์

อัลกุรอาน
แปลไทยเข้าใจง่าย

จุซที่ 30 (อัมมะ 78-114)

เวอร์ชั่นที่ 0.5

ชมรม อัลอิคลาศ วัลมุตาบะอะฮฺ

สายด่วนอิสลามแคร์ เพราะชีวิตคือบททดสอบ

http://www.daasee.com ; https://www.facebook.com/Icarecall/

ชื่อหนังสือ : อัลกุรอานแปลไทยเข้าใจง่าย

จัดทำโดย : บุษยพล (อิลยาส) วารีย์

Designed by : Peecheey

ปีที่จัดทำ : ค.ศ. 2016 / พ.ศ. 2559 / ฮ.ศ. 1437

จัดทำครั้งที่ : 1 (e-book)

จำนวนพิมพ์ : -

ราคา : ฟรี

ISBN : 978-616-413-821-6

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ

سورة القمر

และแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนั้นง่ายต่อการใคร่ครวญ

(ง่ายในการทำความเข้าใจ)

แล้วมีผู้ใดใคร่ครวญแล้วบ้าง?

(ซูเราะฮฺ อัลก่อมัร อายะฮฺที่ 17)

คำนำ

ผู้ที่คู่ควรแก่ทุกการสรรเสริญที่มีในโลก คือ พระองค์อัลลอฮฺ ผู้ดูแลสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้ที่รักและมอบคัมภีร์ของพระองค์ให้แก่มนุษยชาติ เพื่อเป็นคู่มือแนวทางในการเป็นบ่าวที่ดี อีกทั้งยังเพื่อเป็นการรักษา ขัดเกลา เยียวยา จิตใจบ่าวของพระองค์

ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ศาสนทูตท่านสุดท้ายผู้ที่ทำหน้าที่ของท่านอย่างสมบูรณ์ ตลอดจนวงศ์วานของท่าน มิตรสหายของท่านที่ร่วมกันปกป้องศาสนาและคัมภีร์ของพระองค์

ด้วยความเมตตาของพระองค์ อัลกุรอานแปลไทยฉบับนี้จึงสำเร็จลุล่วงลง โดยในการผมพยายามแปลให้รวบรัด ตรงประเด็น และเข้าใจง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยอ้างอิงความหมายจากอัลกุรอานฉบับแปลของศิษย์เก่าอาหรับ ฉบับแปล International และตรวจสอบความถูกต้องจากหนังสืออรรถาธิบายต่างๆ เช่น ตัฟซีรอิบนุกะษีร ตัฟซีรกุรฎุบี ตัฟซีรฏ่อบะรี ตัฟซีรซะอฺดฺ ตัฟซีรจะลาลัยนฺ เป็นต้น (ขออัลลอฮฺเมตตาบรรดาผู้รู้ที่เสียสละ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียบเรียงทุกท่าน) โดยการแปลอาจมีการแปลแบบขยายความตามความเข้าใจของผมที่มาจากแหล่งอ้างอิงที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งอาจมีผิดพลาดได้ หากพี่น้องท่านใดพบเจอข้อผิดพลาดประการใดในการแปลนี้ ผมยินดีรับคำชี้แนะจากทุกท่าน

พี่น้องที่รักครับ การแปล อัลกุรอาน จากภาษาอาหรับที่เป็นสำนวนจากพระเจ้าให้เป็นภาษาไทย (หรือภาษาใดก็ตาม) โดยให้ได้ความตามที่ควรจะเป็นโดยยังคงไว้ซึ่งความสวยงามทางด้านภาษานั้น เป็นสิ่งที่เกินความสามารถของมนุษย์เรา ที่พวกเราทำได้เพียงถอดความเท่าที่ความสามารถอันน้อยนิดของเราจะมี

และเพื่อไม่ให้อัลกุรอานแปลชุดนี้หนาเกินไป ผมจึงไม่ได้รวมทั้งหมดไว้ในเล่มเดียว ซึ่งหวังว่าน่าจะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ท่านผู้ศึกษาได้บ้าง

ในเล่มสุดท้ายนี้ นอกจากการแปลแล้ว ผมได้เสริมคำอ่านตัวบทอัลกุรอานเข้ามาด้วย (ขออัลลอฮฺตอบแทนท่าน อ.สอัด วารีย์ เป็นพิเศษในเรื่องนี้) หวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับท่านที่สนใจอิสลาม หรือท่านที่ไม่สามารถฝึกฝนการอ่านได้ ซึ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ได้บ้าง โดยขอย้ำตรงนี้ว่า คำอ่านภาษาไทยนั้นไม่สามารถช่วยให้ออกเสียงได้ถูกต้องตามที่ควรจะเป็นได้ จึงขอให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น

ทั้งคำอ่านภาษาไทยและคำแปลในเล่มนี้ ไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ อัลกุรอาน

สำหรับอัลกุรอานใน ส่วนสุดท้ายนี้ (จุซที่ 30) เป็นส่วนที่มีเนื้อหาน่าสะพรึงกลัวมากที่สุดในอัลกุรอาน แต่ด้วยความสามารถอันน้อยนิดของผมจึงอาจถ่ายทอดออกมาได้เพียงเล็กน้อย แต่ผมยังหวังว่าจะทำให้ท่านผู้อ่านที่รักเข้าใจสภาพที่จะเกิดขึ้นได้บ้าง หากอยากรู้ว่าน่าสะพรึงกลัวเพียงใดขอเชิญเปิดอ่านต่อไปครับ

ขอพระองค์อัลลอฮฺรัก ให้อภัย และเมตตา พวกเราทุกคนตลอดไป โดยเฉพาะทีมงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน แท้จริงพระองค์คือผู้ที่เมตตาที่สุดในหมู่ผู้ที่เมตตา และพระองค์คือผู้ที่รักเรามากกว่าใคร

“วัลลอฮุอะอลัม วะ อะฮฺกัม” อัลลอฮฺนั้นคือผู้ที่รู้ดีที่สุดและปรีชาญาณยิ่ง

หมายเหตุ การศึกษาอัลกุรอานผ่านฉบับแปล ไม่ควรยึดการแปลจากฉบับหนึ่ง ฉบับใดเพียงฉบับเดียว เพราะ อัลกุรอานนั้นมีความลึกซึ้งมาก อีกทั้งฉบับแปลแต่ละชุดต่างมีจุดเด่นเฉพาะตัว ที่สำคัญควรสอบถามผู้รู้ในสิ่งที่ไม่รู้

พี่น้องของทุกท่าน อิลยาส วารีย์

اَلْفَاتِحَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿ ١ ﴾

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿ ٢ ﴾

ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿ ٣ ﴾

مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿ ٤ ﴾

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿ ٥ ﴾

ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿ ٦ ﴾

صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿ ٧ ﴾

﴿آمِيْنَ﴾

ซูเราะฮฺที่ 1 อัลฟาติฮะฮฺ (บทเปิด)

(1:1) บิสมิลลา ฮิรฺเราะฮฺมา นิรฺร่อฮีม

ด้วยนามของพระองค์อัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง (ความเมตตาอันมหาศาลของพระองค์ที่มีให้ทุกสิ่งในดุนยาแม้แต่ต่อผู้ที่ชั่วร้ายเพียงใดก็ตาม) ผู้เมตตาผู้ศรัทธา (ความเมตตาที่ยั่งยืนตราบวันกิยามะฮฺที่พระองค์จะมีให้แก่ผู้ที่คู่ควรเท่านั้น)

(1:2) อัลฮัมดุ ลิลลาฮิ ร็อบบิล อาละมีน

ผู้ที่คู่ควรได้รับทุกการสรรเสริญ (ขอบคุณ) คือพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ดูแล (บริหาร) ทุกสิ่ง

(1:3) อัรเราะฮฺมา นิรฺร่อฮีม

ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1:4) มาลิกิ เยามิด ดีน

ผู้มีอำนาจเด็ดขาด (แต่เพียงผู้เดียว) ในวันแห่งการไต่สวนตอบแทน (อีกชื่อของวันกิยามะฮฺ วันที่พระองค์จะใช้ศาสนาของพระองค์เป็นเกณฑ์ตัดสินว่าใครคือผู้ที่พระองค์รัก)

(1:5) อียากะ นะอฺบุดุ วะอียากะ นัซตะอีน

เพียงพระองค์ที่เราเคารพภักดี (ที่เราต้องการให้พอใจ) และเพียงพระองค์ที่เราร้องขอความช่วยเหลือ (ในทั่วทุกขณะจิตของเราที่ต้องพึ่งพาพระองค์)

(1:6) อิฮฺดินัซ ซิรอฏ็อล มุซตะกีม

ขอพระองค์นำทางเราสู่หนทางที่มั่นคง (เที่ยงตรง)

(1:7) ซิรอฏ็อล ละซีนะ อันอัมตะ อะลัยฮิม ฆ็อยริ้ล มัฆดูบิ อฺะลัยฮิม วะลัฏ ฎอลลีน

หนทางของกลุ่มชนที่พระองค์โปรดปราน

ไม่ใช่หนทางของกลุ่มชนที่ได้รับความโกรธกริ้ว หรือกลุ่มชนที่หลงผิด

- อามีน -

(ขออัลลอฮฺโปรดรับคำขอของเรา)

اَلنَّبَأ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢﴾

ٱلَّذِى هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٣﴾

كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾

ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدًا ﴿٦﴾

وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادًا ﴿٧﴾

وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَاجًا ﴿٨﴾

وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتًا ﴿٩﴾

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

ซูเราะฮฺที่ 78 อันนะบะ (เรื่องราว)

ด้วยนามของ อัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(78:1) อัมมะ ยะตะสาอะลูน

พวกเขาพากันสงสัยถามไถ่ถึงเรื่องอะไรกัน?

(2) อะนิน นะบะอิล อะซีม

ถึงเรื่องที่ยิ่งใหญ่ (การคืนชีพหลังความตาย และการสอบสวนตอบแทน)

(3) อัลละซี ฮุม ฟีฮิ มุคตะลิฟูน

เรื่องที่พวกเขายังขัดแย้งกันอยู่ (ว่าจะมี หรือ ไม่มี)

(4) กัลลา สะยะอฺละมูน

เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้

(5) ษุมมะ กัลลา สะยะอฺละมูน

เปล่าเลย ในภายหลัง พวกเขาจะได้รู้อย่างแน่นอน

(6) อะลัม นัจญ์อะลิล อัรเฏาะ มิฮาดา

เราไม่ได้ให้ผืนแผ่นดินเป็นที่พำนักอันมั่นคงหรอกหรือ? (แล้วทำไมเราจะไม่สามารถสร้างแผ่นดินใหม่ได้อีก?)

(7) วัลญิบาละ เอาตาดา

ไม่ได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงมันไว้หรือ?

(8) วะเคาะลักฺนากุม อัซวาญา

อีกทั้งเรายังได้สร้างให้พวกเจ้ามีคู่ครอง

(9) วะญะอฺลนา เนามะกุม สุบาตา

ได้ให้การนอนหลับของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน

(10) วะญะอฺลนัล ลัยละ ลิบาสา

แล้วได้ให้กลางคืนมาปกคลุมดั่งอาภรณ์

وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا ﴿ ١١ ﴾

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿ ١٢ ﴾

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿ ١٣ ﴾

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿ ١٤ ﴾

لِّنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿ ١٥ ﴾

وَجَنَّٰتٍ أَلْفَافًا ﴿ ١٦ ﴾

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَٰتًا ﴿ ١٧ ﴾

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿ ١٨ ﴾

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا ﴿ ١٩ ﴾

وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿ ٢٠ ﴾

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿ ٢١ ﴾

(11) วะญะอฺลนัน นะฮาเราะ มะอาชา

โดยเราให้กลางวันคือช่วงเวลาของการหาเลี้ยงชีพ

(12) วะบะนัยนา เฟาเกาะกุม สับอุน ชิดาดา

ซึ่งเราได้สร้างฟากฟ้าที่ยิ่งใหญ่ทั้งเจ็ดไว้เหนือพวกเจ้า

(13) วะญะอฺลนา สิรอเญา วะฮ์ฮาญา

และเราได้ให้ดวงประทีปหนึ่งที่เจิดจ้า (ดวงอาทิตย์แก่พวกเจ้า)

(14) วะอันซัลนา มินัล มุอฺศิรอติ มาอัน ษัจญ์ญาญา

และเราได้หลั่งน้ำอันมากมายมาจากเมฆฝน

(15) ลินุคริญะ บิฮี หับเบา วะนะบาตา

เพื่อเราจะได้ให้เมล็ดพันธุ์ พืชผัก งอกเงยออกมา

(16) วะญันนาติน อัลฟาฟา

ตลอดจนบรรดาเรือกสวนไร่นาที่อุดมสมบูรณ์

(17) อินนะ เยามัล ฟัศลิ กานะ มีกอตา

แน่นอน วันแห่งการชี้ชัดได้ถูกกำหนดเวลาเอาไว้แล้ว

(18) เยามะ ยุนฟะคุ ฟิศ ศูริ ฟะตะอ์ตูนะ อัฟวาญา

วันที่ อัศศูร (เขาสัตว์) จะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าจะมากันเป็นกลุ่มๆ

(19) วะฟุติหะติส สะมาอุ ฟะกานัต อับวาบา

เมื่อฟากฟ้าถูกเปิดออกเป็นประตูหลายบาน (เพื่อการมาร่วมเป็นสักขีพยานของเหล่ามลาอิกะฮ)

(20) วะสุยยิเราะติล ญิบาลุ ฟะกานัต สะรอบา

และเทือกเขาจะถูกเคลื่อนออกไปไกลดั่งภาพลวง

(21) อินนะ ญะฮันนะมะ กานัต มิรศอดา

แน่นอน จะฮันนัม (นรก) ได้ถูกเตรียมไว้แล้ว

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا ﴿ ٢٢ ﴾

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحۡقَابًا ﴿ ٢٣ ﴾

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرۡدًا وَلَا شَرَابًا ﴿ ٢٤ ﴾

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿ ٢٥ ﴾

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿ ٢٦ ﴾

إِنَّهُمۡ كَانُواْ لَا يَرۡجُونَ حِسَابًا ﴿ ٢٧ ﴾

وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابًا ﴿ ٢٨ ﴾

وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ كِتَٰبًا ﴿ ٢٩ ﴾

فَذُوقُواْ فَلَن نَّزِيدَكُمۡ إِلَّا عَذَابًا ﴿ ٣٠ ﴾

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿ ٣١ ﴾

حَدَآئِقَ وَأَعۡنَٰبًا ﴿ ٣٢ ﴾

(22) ลิฏฏอฆีนะ มะอาบา

เพื่อเป็นที่พำนักแก่บรรดาผู้ละเมิด

(23) ลาบิษีนะ ฟีฮา อะห์กฺอบา

พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นอย่างนานแสนนาน

(24) ลา ยะซูกูนะ ฟีฮา บัรเดา วะลา ชะรอบา

พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นสบาย หรือเครื่องดื่มใด ในนรกนั้น

(25) อิลลา หะมีเมา วะฆ็อสสากฺอ

เว้นแต่ น้ำเดือด และ น้ำเลือดน้ำหนอง

(26) ญะซาเอา วิฟากฺอ

มันเป็นการตอบแทนที่สาสม

(27) อินนะฮุม กานู ลา ยัรญูนะ หิสาบา

แน่นอน พวกเขาไม่เคยคิดหวังว่าจะมีการสอบสวน

(28) วะกัซซะบู บิอายาตินา กิซซาบา

อีกทั้งยังปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง

(29) วะกุลละ ชัยอิน อะห์ศ็อยนาฮุ กิตาบา

ทั้งหมดนั้น เราได้บันทึกไว้แล้วอย่างครบถ้วน

(30) ฟะซูกู ฟะลัน นะซีดะกุม อิลลา อะซาบา

ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส (ความทรมาน) เถิด และเราจะไม่เพิ่มเติมสิ่งใดแก่พวกเจ้า นอกจากความทรมานเท่านั้น

(31) อินนะ ลิลมุตตะกีนะ มะฟาซา

แน่นอน ผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ

(32) หะดาอิเกาะ วะอะอฺนาบา

ทั้งเรือกสวนหลากหลาย รวมถึงสวนองุ่น

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿ ٣٣ ﴾

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿ ٣٤ ﴾

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿ ٣٥ ﴾

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿ ٣٦ ﴾

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَٰنِ ۖ

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿ ٣٧ ﴾

يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ

إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿ ٣٨ ﴾

ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿ ٣٩ ﴾

إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًا ﴿ ٤٠ ﴾

(33) วะกะวาอิบะ อัตรอบา

อีกทั้งยังบรรดาสาวแรกรุ่นที่มีอายุใกล้เคียงกัน

(34) วะกะอ์สัน ดิฮากฺอ

และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม

(35) ลา ยัสมะอูนะ ฟีฮา ลัฆวา วะลา กิซซาบา

ในสวรรค์ พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระ หรือคำกล่าวเท็จ

(36) ญะซาอัม มิร ร็อบบิกะ อะฏออัน หิสาบา

เป็นการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นการให้ที่มหาศาล เพียงพอ (เพียงพอ ในที่นี้คือให้เยอะมาก เยอะจนไม่มีใครพูดได้ว่าให้น้อยเกินไป)

(37) ร็อบบิสสะมาวาติ วัลอัรฎิ วะมาบัยนะฮุมัร เราะห์มาน ^ ลายัมลิกูนะ มินฮุ คิฏอบา

พระผู้อภิบาลฟากฟ้าทั้งหลาย ตลอดจนผืนแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในนั้น ผู้เมตตา ณ ที่พระองค์แล้ว ไม่มีผู้ใดพูดอะไรก่อนพระองค์ได้ (ก่อนจะได้รับอนุญาต)

(38) เยามะ ยะกูมุร รูหุ วัลมะลาอิกะตุ ศ็อฟฟา ^ ลา ยะตะกัลละมูนะ อิลลา มัน อะซินะ ละฮุร เราะห์มานุ วะกฺอละ เศาะวาบา

วันที่ จิบริล และมลาอิกะฮ (ท่านอื่น) จะยืนเรียงเป็นแถว จะไม่มีใครพูดอะไรนอกจากผู้ที่ได้รับอนุญาตจากผู้เมตตา (อัลลอฮ) และเขาจะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้อง

(39) ซาลิกัล เยามุล หักกฺ ^ ฟะมัน ชา อัต ตะเคาะซะ อิลา ร็อบบิฮี มะอาบา

นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ที่ต้องการ เขาจงยึดมั่นหนทางที่จะนำเขากลับไปหาพระผู้อภิบาลของเขาเถิด

(40) อินนา อันซัรนากุม อะซาบัน เกาะรีบัย เยามะ ยันซุรุล มัรอุ มา ก็อดดะมัต ยะดาฮุ วะยะกูลุล กาฟิรุ ยาลัยตะนี กุนตุ ตุรอบา

แน่นอน เราเตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษที่ใกล้เข้ามา วันที่ผู้คนจะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาขวนขวายเอาไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า “ความหวังอันเลื่อนลอยของฉัน... หากฉันเป็นธุลีดินได้คงจะดี” (จะได้ไม่ต้องรับการสอบสวน)

اَلنَّازِعَاتِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ﴿١﴾

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ﴿٢﴾

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ﴿٣﴾

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ﴿٤﴾

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ﴿٥﴾

يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

تَتۡبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾

قُلُوبٞ يَوۡمَئِذٖ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 79 อัน-นาซิอาต
(ผู้กระชากวิญญาณ)

ด้วยนามของ อัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วันนาซิอาติ ฆ็อรกอ

ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺผู้กระชากวิญญาณ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างรุนแรง

(2) วันนาชิฏอติ นัชฏอ

ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺผู้ดึงวิญญาณ (ผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา

(3) วัสสาบิหาติ สับหา

ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่แหวกว่าย (ในท้องฟ้า)

(4) ฟัสสาบิกอติ สับกอ

รวมทั้งมลาอิกะฮฺที่เร่งรีบแข่งขันกัน (ในการทำตามคำสั่งของ อัลลอฮฺ)

(5) ฟัลมุดับบิรอติ อัมรอ

และมลาอิกะฮฺที่รับผิดชอบดูแล บริหาร การงานต่างๆ (ทั้งของโลกเบื้องบน คือ ท้องฟ้า และโลกเบื้องล่าง คือ แผ่นดิน)

(6) เยามะ ตัรญุฟุร รอญิฟะฮ์

วันนั้น ที่การเป่า (เขาสัตว์) ครั้งแรกจะเกิดขึ้น (เป่าโดยมลาอิกะฮฺ ท่านอิสรอฟีล ซึ่งการเป่าครั้งนี้เรียกว่า อัรรอจิฟะฮฺ การเป่าที่ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงที่นำมาซึ่งความสับสน อลหม่าน)

(7) ตัตบะอุฮัร รอดิฟะฮ์

ตามด้วย การเป่าที่ทำให้เกิดการทำลายล้างทุกสิ่ง (นักวิชาการบางท่านมองว่าทั้งสองเหตุการณ์เกิดจากการเป่าครั้งเดียว แต่ให้ผลต่อเนื่องกัน - วัลลอฮุอะอฺลัม)

(8) กุลูบุย เยามะอิซิว วาญิฟะฮ์

ในวันนั้น หัวใจทั้งหลายต่างหวาดหวั่นสะพรึงกลัว

أَبۡصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ ﴿٩﴾

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرۡدُودُونَ فِي ٱلۡحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا نَّخِرَةٗ ﴿١١﴾

قَالُواْ تِلۡكَ إِذٗا كَرَّةٌ خَاسِرَةٞ ﴿١٢﴾

فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ ﴿١٣﴾

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾

إِذۡ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ﴿١٦﴾

(9) อับศอรุฮา คอชิอะฮ์

สายตาของพวกเขาต่างเหลือกถลน

(10) ยะกูลูนะ อะอินนา ละมัรดูดูนะ ฟิล หาฟิเราะฮ์

พวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะกล่าวกันว่า “พวกเราจะถูกนำกลับมาภายหลังความตายอีกหรือ?”

(11) อะอิซา กุนนา อิซฺอมัน นะคิเราะฮ์

“ภายหลังจากที่กระดูกของพวกเรากลายเป็นเถ้าธุลีปลิวว่อนไปแล้ว?”

(12) กฺอลู ติลกะ อิซัน กัรเราะตุน คอสิเราะฮ์

พวกเขาได้กล่าวว่า “หากเป็นเช่นนั้นจริง คงเป็นการกลับที่นำมาซึ่งความหายนะเป็นแน่”

(13) ฟะอินนะมา ฮิยะ ซัจญ์เราะตู วาหิดะฮ์

ความจริงมันเป็นเพียงการเป่า (เขาสัตว์) เพียงครั้งเดียว (ที่จะคืนชีพสรรพสิ่งขึ้นมาเพื่อรับการตัดสิน ซึ่งครั้งนี้เป็นการเป่าครั้งสุดท้าย - วัลลอฮุอะอลัม)

(14) ฟะอิซา ฮุม บิสสาฮิเราะฮ์

และทันใดนั้นเอง พวกเขาจะมารวมกันที่ผืนแผ่นดินใหม่ที่สะอาด บริสุทธิ์ (แผ่นดินแห่งการตัดสิน)

(15) ฮัล อะตากะ หะดีษุ มูสา

เจ้า ได้รับรู้เรื่องราวของมูซาแล้วใช่ไหม? (ที่ อัลลอฮฺให้ท่านนบีมูซาเผยแผ่แก่ฟาโรห์และกลุ่มชนของเขาพร้อมสัญญาณต่างๆ ที่ชัดเจน จนฟาโรห์เองก็เชื่อมั่น แต่พวกเขายังคงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธวันสิ้นโลกไม่ใช่หรือ?)

(16) อิซ นาดาฮุ ร็อบบุฮู บิลวาดิล มุก็อดดะสิ ฏุวา

เมื่อครั้งที่พระผู้อภิบาลของเขาได้เรียกเขา (มูซา) ที่หุบเขาฏุวาอันบริสุทธิ์

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

فَقُلۡ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

وَأَهۡدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخۡشَىٰ ﴿١٩﴾

فَأَرَىٰهُ ٱلۡأٓيَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٢٠﴾

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

ثُمَّ أَدۡبَرَ يَسۡعَىٰ ﴿٢٢﴾

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢٤﴾

فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلۡأٓخِرَةِ وَٱلۡأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰٓ ﴿٢٦﴾

ءَأَنتُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾

(17) อิซฮับ อิลา ฟิรเอาะนะ อินนะฮู เฏาะฆอ

เจ้าจงไปหาฟาโรห์ เขานั้นเป็นผู้ฝ่าฝืน

(18) ฟะกุล ฮัล ละกะ อิลา อัน ตะซักกา

และจงพูดกับเขาว่า “ท่านคิดจะปรับปรุงตัวเองไหม?”

(19) วะอะฮ์ดิยะกะ อิลา ร็อบบิกะ ฟะตัคชา

“ให้ฉันแนะนำท่านให้รู้จักพระผู้อภิบาลของท่านไหม? เผื่อท่านจะได้เกรงกลัว”

(20) ฟะอะรอฮุล อายะตัล กุบรอ

และมูซาได้แสดงให้เขาเห็นสัญญาณที่ยิ่งใหญ่

(21) ฟะกัซซะบะ วะอะศอ

แต่เขา (ฟาโรห์) กลับปฏิเสธ และดึงดัน

(22) ษุมมะ อัดบะเราะ ยัสอา

ทั้งยังหันหลังให้ และรีบเร่ง

(23) ฟะหะชะเราะ ฟะนาดา

ทำการรวบรวมผู้คน และประกาศออกไป

(24) ฟะกอละ อะนะ ร็อบบุกุมุล อะอ์ลา

โดยกล่าวว่า “ข้าคือพระผู้อภิบาล ผู้อยู่สูงสุด ของพวกเจ้า”

(25) ฟะอะเคาะซะฮุล ลอฮุ นะกาลัล อาคิเราะติ วัลอูลา

ดังนั้น อัลลอฮ์จึงลงโทษเขาทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า เพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง

(26) อินนะ ฟี ซาลิกะ ละอิบเราะตัล ลิมัย ยัคชา

แน่นอน เรื่องนี้ย่อมเป็นสิ่งเตือนใจแก่ผู้ที่กลัวเกรง (พระเจ้า)

(27) อะอันตุม อะชัดดุ ค็อลก์อน อะมิส สะมาอ์ ^ บะนาฮา

การสร้างพวกเจ้ามันยากกว่าการสร้างฟากฟ้ากระนั้นหรือ! (ดังนั้นในการคืนชีพพวกเจ้าย่อมไม่ใช่เรื่องยากลำบาก แต่อย่างใด)

رَفَعَ سَمۡكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾

وَأَغۡطَشَ لَيۡلَهَا وَأَخۡرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾

وَٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾

أَخۡرَجَ مِنۡهَا مَآءَهَا وَمَرۡعَىٰهَا ﴿٣١﴾

وَٱلۡجِبَالَ أَرۡسَىٰهَا ﴿٣٢﴾

مَتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ﴿٣٣﴾

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٣٤﴾

يَوۡمَ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

وَءَاثَرَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٣٨﴾

(28) เราะฟะอฺะ สัมกะฮา ฟะเสาวาฮา

พระองค์ได้ยกให้มัน (ท้องฟ้า) สูงขึ้น และทำให้มันสมบูรณ์ (ประดับประดาด้วยดวงดาว)

(29) วะอัฆเฏาะชะ ลัยละฮา วะอัคเราะญะ ฎุหาฮา

ได้ทำให้กลางคืนของมันมืดมิด และได้นำแสงสว่างออกมา (ในยามเช้า)

(30) วัลอัรเฏาะ บะอฺดะ ซาลิกะ ดะหาฮา

และยังผืนแผ่นดินที่พระองค์ทำให้มันราบเรียบในภายหลัง

(31) อัคเราะญะ มินฮา มาอะฮา วะมัรอฺาฮา

แล้วจึงให้น้ำออกมาจากมัน (ผืนแผ่นดิน) รวมถึงทุ่งหญ้าต่างๆ

(32) วัลญิบาละ อัรสาฮา

อีกทั้งเทือกเขาที่พระองค์ทำให้มันมั่นคง

(33) มะตาอฺัล ละกุม วะ ลิอันอฺามิกุม

(ทั้งหมดนี้) เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และปศุสัตว์ของพวกเจ้า

(34) ฟะอิซา ญาอะติฏ ฏอ-มมะตุล กุบรอ

ครั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้มาถึง

(35) เยามะ ยะตะซักกะรุล อินสานุ มา สะอฺา

วันที่ผู้คนจะหวนคิดถึงสิ่งที่เขาขวนขวายเอาไว้

(36) วะบุรริซะติล ญะหีมุ ลิมัย ยะรอ

และไฟนรกถูกนำมาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน

(37) ฟะอัมมา มัน เฏาะฆอ

ซึ่งผู้ใดที่ละเมิดฝ่าฝืน

(38) วะอาษะร็อล หะยาตัด ดุนยา

และใช้ชีวิตเพียงเพื่อโลกดุนยา

فَإِنَّ ٱلۡجَحِيمَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ﴿٣٩﴾

وَأَمَّا مَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفۡسَ عَنِ ٱلۡهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

فَإِنَّ ٱلۡجَنَّةَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ﴿٤١﴾

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَا ﴿٤٢﴾

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكۡرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾

إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا ﴿٤٥﴾

كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

(39) ฟะอินนัล ญะหีมะ ฮิยัล มะอ์วา

แน่นอน ไฟนรกนั้น คือที่พำนักของเขา

(40) วะอัมมา มัน คอฟะ มะกอมะ ร็อบบิฮี วะนะฮัน นัฟสะ อะนิล ฮะวา

ส่วนผู้ใดที่หวาดกลัวต่อการยืนรับการสอบสวน ณ พระผู้อภิบาลของเขา และยับยั้งชั่งใจไม่ทำให้ตนตกต่ำ

(41) ฟะอินนัล ญันนะตะ ฮิยัล มะอ์วา

แน่นอน สรวงสวรรค์จะเป็นที่พำนักของเขา

(42) ยัสอะลูนะกะ อะนิส สาอะติ อัยยานะ มุรสาฮา

พวกเขาได้แต่ถามเจ้าถึง วันสิ้นโลก ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด

(43) ฟีมะ อันตะ มิน ซิกรอฮา

มันใช่กิจธุระอันใดที่เจ้าจะรู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่

(44) อิลา ร็อบบิกะ มุนตะฮาฮา

ที่สุดของเรื่องนี้ อยู่ที่พระผู้อภิบาลของเจ้า (มีเพียง อัลลอฮฺที่รู้)

(45) อินนะมา อันตะ มุนซิรุ มัย ยัคชาฮา

แน่นอน เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่เกรงกลัวมัน (วันกิยามะฮฺ)

(46) กะอันนะฮุม เยามะ ยะเรอ์นะฮา ลัม ยัลบะษู อิลลา อะชีย์ยะตัน เอา ฎุหาฮา

ใน วันที่พวกเขาได้เจอกับมันแล้ว (วันกิยามะฮฺ) ประดุจดังว่าพวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่ในโลกดุนยาเลย เว้นเพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็น หรือยามสาย แค่นั้นเอง (รู้สึกเหมือนกับว่าชีวิตในโลกดุนยาช่างแสนสั้น ทั้งความทุกข์ และความสุข)

عَبَسَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١﴾

أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ﴿٢﴾

وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ﴿٣﴾

أَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ﴿٤﴾

أَمَّا مَنِ ٱسۡتَغۡنَىٰ ﴿٥﴾

فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾

وَمَا عَلَيۡكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾

وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسۡعَىٰ ﴿٨﴾

وَهُوَ يَخۡشَىٰ ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 80 อะบัซ (หน้าบึ้งตึง)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อฺะบะสะ วะตะวัลลา

เขา (มุฮัมมัด) หน้าบึ้ง และเบือนหน้าหนี

(2) อันญาอะฮุล อะอฺมา

เพราะชายตาบอดคนนั้น (ท่านอิบนุอุมมิมักตูม) ได้มาหา (เพื่อสอบถามเรื่องศาสนาด้วยความศรัทธา)

(3) วะมา ยุดรีกะ ละอฺัลละฮู ยัซซักกา

เจ้าไม่รู้หรอก บางทีเขาอาจได้รับการขัดเกลาให้ดียิ่งขึ้น

(4) เอายัซซักกะรุ ฟะตันฟะอฺะฮุซ ซิกรอ

หรืออาจได้รับคำตักเตือน และได้ประโยชน์จากคำตักเตือนนั้น

(5) อัมมา มะนิส ตัฆนา

ส่วนคนที่เขารู้สึกว่าพอแล้ว (ไม่อยากรับฟังอะไรแล้ว)

(6) ฟะอันตะ ละฮู ตะศ็อดดา

ที่เจ้ากำลังพยายามโน้มน้าวเขา (อยู่นั้น)

(7) วะมาอฺะลัยกะ อัลลายัซซักกา

เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลย หากเขาไม่ขัดเกลาตน

(8) วะอัมมามัน ญาอะกะ ยัสอา

ส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความอุตสาหะพยายาม (ท่านอิบนุอุมมิมักตูม)

(9) วะฮุวะ ยัคชา

ที่เขามีความกลัวเกรง

فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾

كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿١٢﴾

فِى صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾

بِأَيْدِى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

قُتِلَ ٱلْإِنسَٰنُ مَآ أَكْفَرَهُۥ ﴿١٧﴾

مِنْ أَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ﴿١٨﴾

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ﴿١٩﴾

ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ﴿٢٠﴾

(10) ฟะอันตะ อันฮุ ตะละฮ์ฮา

เจ้ากลับเมินเขาเสีย

(11) กัลลา อินนะฮา ตัซกิเราะฮ์

เปล่าเลย นี่เป็นเพียงการตักเตือน (ที่อัลลอฮฺเตือนท่านนบีด้วยความรัก)

(12) ฟะมันชาอะ ซะกะเราะฮ์

ผู้ใดที่ต้องการ (อยากจะได้ดี) เขาจงจำมัน (เหตุการณ์นี้) ให้ขึ้นใจ

(13) ฟีศุหุฟิม มุกัรเราะมะฮ์

(เป็นคำเตือน) ที่มีอยู่ในคัมภีร์อันมีเกียรติ

(14) มัรฟูอะติม มุเฏาะฮ์ฮะเราะฮ์

ที่ได้รับการเทิดทูน ที่บริสุทธิ์

(15) บิอัยดี สะฟะเราะฮ์

โดยมือของซะฟะรอฮฺ (หนึ่งในมลาอิกะฮฺของอัลลอฮฺ)

(16) กิรอมิม บะเราะเราะฮ์

ผู้มีเกียรติและมีคุณธรรม

(17) กุติลัล อินสานุ มาอักฟะเราะฮ์

มนุษย์นั้นถูกสาปแช่ง เพราะเขาช่างปฏิเสธศรัทธาได้เยี่ยงนั้น

(18) มินอัยยิชัยอิน เคาะละเกาะฮ์

เขามีจุดกำเนิดมาจากอะไรหรือ?

(19) มินนุฏฟะติน เคาะละเกาะฮู ฟะก็อดดะเราะฮ์

จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์สร้างเขามา และได้กำหนดชีวิตของเขา (ให้สอดคล้องกับทางเดินที่เขาจะเลือก)

(20) ษุมมัส สะบีละ ยัสสะเราะฮ์

พระองค์ได้ให้ความสะดวกแก่เขาในการงานต่างๆ

ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقۡبَرَهُۥ ﴿٢١﴾

ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

كَلَّا لَمَّا يَقۡضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٣﴾

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٤﴾

أَنَّا صَبَبۡنَا ٱلۡمَآءَ صَبّٗا ﴿٢٥﴾

ثُمَّ شَقَقۡنَا ٱلۡأَرۡضَ شَقّٗا ﴿٢٦﴾

فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا حَبّٗا ﴿٢٧﴾

وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ﴿٢٨﴾

وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ﴿٢٩﴾

وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ﴿٣٠﴾

وَفَٰكِهَةٗ وَأَبّٗا ﴿٣١﴾

21) ษุมมะ อะมาตะฮู ฟะอักฺบะเราะฮ์
หลังจากนั้นพระองค์ได้ให้เขาตาย และให้เขาลงหลุม

(22) ษุมมะ อิซาชาอะ อันชะเราะฮ์
ครั้นเมื่อพระองค์ต้องการ พระองค์จะให้เขาคืนชีพขึ้นมา

(23) กัลลา ลัมมา ยักฺฎิ มาอะมะเราะฮ์
แต่ทว่าเขากลับไม่ทำในสิ่งที่เขาถูกสั่งใช้

(24) ฟัลยันซุริล อินสานุ อิลา เฏาะอามิฮ์
มนุษย์จงพิจารณาดูอาหารของเขาเถิด

(25) อันนา เศาะบับนัล มาอะ ศ็อบบา
ว่าเราได้หลั่งน้ำฝนที่พรั่งพรูมาอย่างไร?

(26) ษุมมะ ชะก็อกฺนัล อัรเฏาะ ชักฺกฺอ
หลังจากนั้นเราได้ให้แผ่นดินปริออก

(27) ฟะอัมบัตนา ฟีฮา หับบา
เพื่อให้เมล็ดพืชงอกเงยออกมา

(28) วะอินะเบา วะก็อฎบา
ทั้งองุ่น พืชผัก

(29) วะซัยตูเนา วะนัคลา
มะกอก อินทผลัม

(30) วะหะดาอิเกฺาะ ฆุลบา
อีกทั้งเรือกสวนหนาทึบที่อุดมสมบูรณ์

(31) วะฟากิฮะเตา วะอับบา
ทั้งผลไม้ และพืชพันธุ์ต่างๆ (สำหรับมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย)

مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٢﴾

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

(32) มะตาอุล ละกุม วะลิ อันอามิกุม

ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่ปศุสัตว์ของพวกเจ้า

(33) ฟะอิซา ญาอะติศ ศอ-คเคาะฮ์

ครั้นเมื่อวันแห่งเสียงกัมปนาทกึกก้องได้มาถึง (หลังการเป่าเขาสัตว์เพื่อคืนชีพ)

(34) เยามะ ยะฟิรรุล มัรอุ มินอะคีฮ์

วันที่ผู้คนจะเผ่นหนีจากพี่น้องของเขา

(35) วะอุมมิฮี วะอะบีฮ์

จากแม่และพ่อของเขา

(36) วะศอหิบะติฮี วะบะนีฮ์

จากคู่ครองและลูกๆ ของเขา

(37) ลิกุลลิมรีอิม มินฮุม เยามะอิซิน ชะอ์นุย ยุฆนีฮ์

ในวันนั้นต่างคนต่างมีเรื่องที่กระวนกระวายใจ (ไม่สนใจคนรอบข้างถึงแม้จะอยู่ในสภาพที่เปลือยเปล่าอยู่)

(38) วุญูฮุย เยามะอิซิม มุสฟิเราะฮ์

หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส

(39) ฎอหิกะตุม มุสตับชิเราะฮ์

เริงร่า ยิ้มแย้ม

(40) วะวุญูฮุย เยามะอิซิน อะลัยฮา เฆาะบะเราะฮ์

และหลายใบหน้าในวันนั้นคล้ำหมองมีฝุ่นจับ

(41) ตัรฮะกุฮา เกาะตะเราะฮ์

ความหม่นหมอง ปกคลุมใบหน้าเหล่านั้น

42) อุลาอิกะ ฮุมุล กะฟะเราะตุล ฟะญูเราะฮ์

เขาเหล่านั้น คือ ผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้ประพฤติชั่วร้าย

اَلتَّكْوِيْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا ٱلْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

وَإِذَا ٱلْمَوْءُۥدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

بِأَيِّ ذَنۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 81 อัต-ตักวีร (การบีบม้วน)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิซัชชัมสุ กุว์วิร็อต
เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนอัดแน่นจนแตกสลายและดับแสง

(2) วะอิซัน นุญูมุน กะดะร็อต
เมื่อบรรดาดวงดาวกระจุยกระจาย

(3) วะอิซัล ญิบาลุ สุยยิร็อต
เมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนที่

(4) วะอิซัล อิชารุ อุฏฏิลัต
เมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง (ทั้งที่ตามปกติถือเป็นสิ่งมีค่าที่เจ้าของจะทะนุถนอมเป็นอย่างดี)

(5) วะอิซัล วุหูชุ หุชิร็อต
เมื่อสิงสาราสัตว์ถูกต้อนมารวมกัน (เพื่อรับการตัดสิน)

(6) วะอิซัล บิหารุ สุจจ์ญิร็อต
เมื่อทะเลถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ

(7) วะอิซัน นุฟูสุ ซุว์วิญัต
เมื่อชีวิตถูกจัดรวมกันเป็นกลุ่มๆ (แต่ละคนจะถูกจัดรวมในกลุ่มที่เหมาะกับพฤติกรรมที่เคยทำมาของตนในโลกดุนยา)

(8) วะอิซัล เมาอูดะตุ สุอิลัต
เมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม

(9) บิอัย ยิซัมบิน กุติลัต
ด้วยความผิดใด ที่ทำให้เธอถูกฆ่า

وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾

وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾

وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ﴿١٥﴾

ٱلْجَوَارِ ٱلْكُنَّسِ ﴿١٦﴾

وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾

وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾

(10) วะอิซัศ ศุหุฟุ นุซิร็อต

เมื่อบันทึกดีชั่วของแต่ละคนถูกตีแผ่ (ให้แต่ละคนได้อ่านของตัวเอง)

(11) วะอิซัส สะมาอุ กุชิฏ็อต

เมื่อท้องฟ้าถูกทำให้หายไป

(12) วะอิซัล ญะหีมุ สุอ์อิร็อต

เมื่อไฟนรกถูกจุดให้ลุกโพยพุ่ง

(13) วะอิซัล ญันนะตุ อุซลิฟัต

และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้ (ชาวสวรรค์)

(14) อะลิมัต นัฟสุม มา_อะห์เฎาะร็อต

แต่ละชีวิตย่อมรู้ถึงสิ่งที่ตนนำมา (จากโลกดุนยาเพื่อมารับการสอบสวน)

(15) ฟะลา อุกฺสิมุ บิลคุนนัส

ข้าขอสาบานอย่างจริงจังต่อดวงดาวที่หลบแสงในยามกลางวัน

(16) อัลญะวาริล กุนนัส

ที่มีการโคจร ที่ทอแสงในยามค่ำคืน

(17) วัลลัยลิ อิซา อัสอัส

ขอสาบานต่อกลางคืนในขณะที่มันคืบคลานเข้ามา และขณะที่มันเลือนลับหายไป

(18) วัศศุบหิ อิซา ตะนัฟฟัส

และต่อยามเช้าตรู่ในขณะที่แสงสาดส่อง

(19) อินนะฮู ละเกาะ์ลุ เราะสูลิน กะรีม

แน่นอน อัลกุรอานนี้ คือถ้อยคำที่ถูกถ่ายทอดผ่านมาทางทูต (ท่านจิบริล) ผู้มีเกียรติ

(20) ซีกูว์วะติน อินดะ ซิล อัรชิ มะกีน

ผู้ที่เข้มแข็ง ผู้ที่มีสถานะอันสูงส่งต่อผู้เป็นเจ้าของอะรัช (บัลลังก์)

مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢٣﴾

وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾

لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

(21) มุฏออิน ษัมมะ อะมีน

(ท่านจิบรีล) ผู้ได้รับการนับหน้าถือตาและเชื่อฟัง (จากมลาอิกะฮฺท่านอื่น) ผู้ที่ไว้ใจได้ (ซื่อสัตย์)

(22) วะมา ศอหิบุกุม บิมัจญ์นูน

และสหายของพวกเจ้า (คือ ท่านนบีมุฮัมมัด) เขาไม่ใช่คนวิกลจริต

(23) วะละก๎อด เราะอาฮุ บิลอุฟุกิล มุบีน

เป็นความจริงที่เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นจิบริล (ในร่างจริงพร้อมปีก 600 ปีก) ที่ขอบฟ้าอย่างชัดเจน (เป็นการเห็นครั้งแรกก่อนได้เห็นอีกครั้งตอนรับบทบัญญัติการละหมาดที่ซิดร่อตุ้ลมุนตะฮา)

(24) วะมา ฮุวะ อะลัล ฆ็อยบิ บิเฎาะนีน

และเขา (มุฮัมมัด) ก็ไม่ได้เป็นผู้ที่น่าสงสัย ไม่ได้เป็นผู้ที่หวงความรู้

(25) วะมา ฮุวะ บิเกอ๎าลิ ชัยฏอนิร เราะญีม

อีกทั้ง อัลกุรอานนี้ ก็ไม่ใช่คำพูดของชัยฏอน (มารร้าย) ที่ถูกสาปแช่ง (ไม่ใช่คำพูดที่ถูกถ่ายทอดผ่านชัยฏอน)

(26) ฟะอัยนะ ตัซฮะบูน

แล้วพวกเจ้าจะหาเหตุใดมาอ้างในการปฏิเสธอัลกุรอาน ปฏิเสธอิสลามอีกหรือ?

(27) อินฮุวะ อิลลา ซิกรุล ลิลอาละมีน

อัลกุรอานนั้นเป็นเพียงสิ่งตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหลาย

(28) ลิมัน ชาอะ มินกุม อัยยัสตะกีม

สำหรับใครในหมู่ของพวกเจ้าที่ต้องการจะอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (จงยึดอัลกุรอานเถิด)

(29) วะมา ตะชาอูนะ อิลลา อัยยะชาอัลลอฮุ ร็อบบุล อาละมีน

และทุกความต้องการของพวกเจ้านั้นย่อมขึ้นอยู่กับความต้องการของพระผู้อภิบาลสรรพสิ่ง (ไม่มีใครได้รับสิ่งใดหรือต้องการอะไรได้เว้นแต่สิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่ อัลลอฮฺต้องการให้เกิดกับเขาซึ่งเขาจะได้ในสิ่งที่เหมาะกับพฤติกรรมของเขา)

ٱلْإِنْفِطَارِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا ٱلْكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا ٱلْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا ٱلْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ ﴿٦﴾

ٱلَّذِى خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

فِىٓ أَىِّ صُورَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 82 อัล-อินฟิฏอร (การแตกสลาย)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิซัส สะมาอุน ฟะเฏาะร็อต
เมื่อท้องฟ้าแตกสลาย (ระบบต่างๆ ในจักรวาลพังทลาย)

(2) วะอิซัล กะวากิบุน ตะษะร็อต
เมื่อบรรดาดวงดาวแตกเป็นเสี่ยงๆ และโพยพุ่งร่วงลงมา

(3) วะอิซัล บิหารุ ฟุจญ์ญิร็อต
เมื่อน้ำทะเลเกิดแปรปวน แตกทะลัก

(4) วะอิซัล กุบูรุ บุอ์ษิร็อต
และเมื่อหลุมศพถูกขุดออกมาจากภายใน (ชีวิตถูกคืนชีพ)

(5) อะลิมัต นัฟสุม มาก็อดดะมัต วะอัคเคาะร็อต
ทุกชีวิตย่อมรู้ดีถึงอดีตที่ผ่านมาของตน และสิ่งที่รอคอยตนอยู่

(6) ยา_อัยยุฮัล อินสานุ มาฆ็อรเราะกะ บิร็อบบิกัล กะรีม
มนุษย์เอ๋ย! อะไรกันที่ล่อลวงเจ้าให้หันหลังจากพระผู้อภิบาลผู้ใจบุญของเจ้า

(7) อัลละซี เคาะละเกาะกะ ฟะเสาวากะ ฟะอะดะลัก
ผู้ที่สร้างเจ้า ทำให้เจ้ามีรูปร่างที่มั่นคง แล้วทำให้เจ้าสมบูรณ์

(8) ฟีอัยยิ ศูเราะติม มาชาอะ ร็อกกะบัก
ผู้ที่ประกอบเจ้าให้อยู่ในรูปทรงตามที่พระองค์ต้องการ (จากอสุจิหยดหนึ่งพระองค์จะทำให้พวกเจ้าเป็นสุนัข เป็นลา หรือสิ่งใดก็ได้ แต่พระองค์ได้ให้พวกเจ้ามีรูปร่างที่สวยสดงดงาม มีระบบร่างกายที่ดีเยี่ยมไม่ใช่หรือ?)

كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ﴿٩﴾

وَإِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحَٰفِظِينَ ﴿١٠﴾

كِرَامٗا كَٰتِبِينَ ﴿١١﴾

يَعۡلَمُونَ مَا تَفۡعَلُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٖ ﴿١٣﴾

وَإِنَّ ٱلۡفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٖ ﴿١٤﴾

يَصۡلَوۡنَهَا يَوۡمَ ٱلدِّينِ ﴿١٥﴾

وَمَا هُمۡ عَنۡهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ﴿١٧﴾

ثُمَّ مَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ﴿١٨﴾

يَوۡمَ لَا تَمۡلِكُ نَفۡسٞ لِّنَفۡسٖ شَيۡـٔٗاۖ وَٱلۡأَمۡرُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

(9) กัลลาบัล ตุกัซซิบูนะ บิดดีน

แต่ทว่า (พวกเจ้าตอบแทนความดีงามต่างๆ ของพระผู้อภิบาลของเจ้า ด้วยการฝ่าฝืน และ) พวกเจ้ากลับปฏิเสธวันแห่งการไต่สวน ตอบแทน

(10) วะอินนะ อะลัยกุม ละหาฟิซีน

และแน่นอน มีผู้ปกป้องคุ้มครองพวกเจ้าอยู่ (อย่าได้ทำความชั่วให้พวกเขาเห็น)

(11) กิรอมัน กาติบีน

(มลาอิกะฮ) ผู้ใจบุญ ผู้ทำหน้าที่บันทึก (ทุกอย่างที่พวกเจ้าทำ)

(12) ยะอ์ละมูนะ มาตัฟอะลูน

พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้าทำ

(13) อินนัลอับรอเราะ ละฟี นะอีม

แน่นอน บรรดาคนดีจะได้อยู่ในความโปรดปราน

(14) วะอินนัลฟุจญ์ญาเราะ ละฟี ญะหีม

เช่นเดียวกับที่ว่าแน่นอน บรรดาคนชั่วจะได้อยู่ในนรกที่ลุกโชน

(15) ยัศเลานะฮา เยามัดดีน

พวกเขาจะได้อยู่ในนั้น ในวันแห่งการไต่สวนตอบแทน

(16) วะมาฮุม อันฮา บิฆออิบีน

ที่ที่พวกเขาจะไม่มีช่วงเวลาได้พักผ่อนจากการลงโทษในนั้น (แม้ชั่วขณะเดียว)

(17) วะมา_อัดรอกะ มา เยามุดดีน

เจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรคือ วันแห่งการไต่สวนตอบแทน?

(18) ษุมมะ มา_อัดรอกะ มา เยามุดดีน

แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรคือ วันแห่งการไต่สวนตอบแทน?

(19) เยามะ ลาตัมลิกุ นัฟสุล ลินัฟสิน ชัยอา^วัลอัมรุ เยามะอิซิล ลิลลาฮ์

นั่นคือวันที่ไม่มีใครช่วยใครได้ และสิทธิในวันนั้นเป็นของ อัลลอฮฺ เพียงผู้เดียว

اَلْمُطَفِّفِيْنَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿ ١ ﴾

ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكْتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿ ٢ ﴾

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿ ٣ ﴾

أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ ﴿ ٤ ﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿ ٥ ﴾

يَوْمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿ ٦ ﴾

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ﴿ ٧ ﴾

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ ﴿ ٨ ﴾

كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿ ٩ ﴾

ซูเราะฮฺที่ 83 อัล-มุต็อฟฟิฟีน
(ผู้ที่คดโกงการชั่งตวง)

<u>ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา</u>

(1) วัยลุลลิล มุฏ็อฟฟิฟีน

ความหายนะจะมีแก่ผู้ที่คดโกงการชั่งตวง

(2) อัลละซีนะ อิซัก ตาลู อะลันนาสิ ยัสเตาฟูน

ผู้ที่เมื่อชั่งตวงเอาจากคนอื่น จะเอาเต็มที่ หรือเกินเลย

(3) วะอิซา กาลูฮุม เอาวะซะนูฮุม ยุคสิรูน

แต่หากต้องชั่งตวงให้ผู้อื่น พวกเขาจะให้น้อยกว่าความจริง

(4) อะลา ยะซุนนุ อุลาอิกะ อันนะฮุม มับอูษูน

เขาเหล่านั้นไม่คิดบ้างหรือ? ว่าพวกเขาคือผู้ที่จะต้องฟื้นคืนชีพ

(5) ลิเยามิน อะซีม

ในวันที่ยิ่งใหญ่ น่าสะพรึงกลัว

(6) เยามะ ยะกูมุน นาสุ ลิร็อบบิล อาละมีน

วันที่มนุษย์จะต้องยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลสรรพสิ่ง

(7) กัลลา อินนะ กิตาบัลฟุจญ์ญาริ ละฟี สิจญ์ญีน

แน่นอน ที่สุดบั้นปลายของคนเลวคือ ซิจจีน (คุกที่คับแคบ)

(8) วะมา_อัดรอกะ มา สิจญ์ญีน

แล้วเจ้ารู้ไหมว่าอะไรคือ ซิจจีน?

(9) กิตาบุม มัรกูม

มันคือบั้นปลายที่ถูกกำหนดให้พวกเขาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีขาด ไม่มีเกิน

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿١١﴾

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

كَلَّاۖ بَلۡۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿١٤﴾

كَلَّآ إِنَّهُمۡ عَن رَّبِّهِمۡ يَوۡمَئِذٖ لَّمَحۡجُوبُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّهُمۡ لَصَالُواْ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلۡأَبۡرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

(10) วัยลุย เยามะอิซิล ลิลมุกัซซิบีน

ในวันนั้นความหายนะจะเกิดแก่บรรดาผู้ที่กล่าวหาว่า “โกหก”

(11) อัลละซีนะ ยุกัซซิบูนะ บิเยามิดดีน

คือบรรดาผู้ที่กล่าวหาว่าวันแห่งการไต่สวนตอบแทนนั้นเป็นเรื่องโกหก

(12) วะมา ยุกัซซิบุ บิฮี อิลลา กุลลุ มุอฺตะดิน อะษีม

ซึ่งไม่มีใครกล่าวหาว่าวันนั้นเป็นเรื่องโกหก นอกจากผู้ที่ทำตัวเป็นศัตรู ผู้ที่ทำความชั่ว (ทั้งคำพูดและการกระทำ)

(13) อิซา ตุตลา อฺะลัยฮิ อายาตุนา กฺอละ อะสาฏีรุล เอาวะลีน

เมื่อโองการต่างๆ ของเราถูกอ่านให้เขาฟัง เขาจะพูดว่ามันเป็นเพียงนิยายปรัมปราจากยุคโบราณ

(14) กัลลา^บัล รอนะ อฺะลา กุลูบิฮิม มากานู ยักสิบูน

เปล่าหรอก! ความจริงแล้วเป็นเพราะหัวใจของพวกเขาแปดเปื้อนด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้ (จากการฝ่าฝืน)

(15) กัลลา_อินนะฮุม อฺัรร็อบบิฮิม เยามะอิซิล ละมะห์ญูบูน

ไม่ใช่เช่นนั้น! แน่นอน ในวันนั้นพวกเขาจะถูกกีดกันจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา

(16) ษุมมะ อินนะฮุม ละศอลุล ญะหีม

แล้วจากนั้น แน่นอน พวกเขาจะต้องเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน

(17) ษุมมะ ยุกฺอลุ ฮาซัล ละซี กุนตุม บิฮี ตุกัซซิบูน

และในภายหลัง จะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวหาว่าเป็นเรื่องโกหก

(18) กัลลา อินนะ กิตาบัล อับรอริ ละฟี อิลลีย์ยีน

แน่นอนที่สุด บั้นปลายของคนดีคือ อิลลียูน (ที่พำนักอันสูงส่ง)

(19) วะมา_อัดรอกะ มา อิลลีย์ยูน

แล้วเจ้ารู้ไหมว่าอะไรคือ อิลลียูน?

كِتَٰبٌ مَّرۡقُومٞ ﴿٢٠﴾

يَشۡهَدُهُ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾

تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِهِمۡ نَضۡرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

يُسۡقَوۡنَ مِن رَّحِيقٖ مَّخۡتُومٍ ﴿٢٥﴾

خِتَٰمُهُۥ مِسۡكٞۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلۡيَتَنَافَسِ ٱلۡمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسۡنِيمٍ ﴿٢٧﴾

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ كَانُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَضۡحَكُونَ ﴿٢٩﴾

(20) กิตาบุม มัรกูม

มันคือบั้นปลายที่ถูกกำหนดให้พวกเขาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีขาด ไม่มีเกิน

(21) ยัชฮะดุฮุล มุก๎อรเราะบูน

โดย (มลาอิกะฮ์) ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดจะร่วมเป็นสักขีพยาน

(22) อินนัล อับรอเราะ ละฟี นะอี๎ม

แน่นอน บรรดาคนดีจะได้อยู่ในความผาสุก (ในทุกๆ ด้าน)

(23) อะลัล อะรออิกิ ยันซุรูน

พวกเขาจะมองดู (ความผาสุกต่างๆ นั้น) จากบนที่นอน (ที่แสนสะดวกสบายและงดงาม)

(24) ตะอ๎ริฟุ ฟีวุญูฮิฮิม นัฎเราะตัน นะอี๎ม

เจ้าจะรู้ถึงความเปี่ยมสุขได้จากใบหน้าของพวกเขา

(25) ยุสเกา๎นะ มิรเราะหีกิ๎ม มัคตูม

พวกเขาจะได้รับการเสิร์ฟเครื่องดื่ม ร่อฮีก (สุราชนิดหนึ่งในสวรรค์) ที่บริสุทธิ์ปราศจากการปนเปื้อนของรสชาติที่ไม่ดี

(26) คิตามุฮู มิสก์^ วะฟีซาลิกะ ฟัลยะตะนาฟะสิล มุตะนาฟิสูน

ซึ่งได้ถูกปรุงกลิ่นหอมด้วยชะมดเชียง และเพื่อการนี้บรรดาผู้ที่เร่งรีบแข่งขัน (กันให้ได้มาซึ่งสิ่งดีงาม) จงแข่งขันกันเถิด

(27) วะมิซาญุฮู มินตัสนีม

และส่วนผสมของสุรานั้นมาจาก ตัสนีม

(28) อัยนัย ยัชเราะบุ บิฮัล มุก๎อรเราะบูน

คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิด (อัลลอฮ์) เท่านั้นจะได้ดื่มมัน

(29) อินนัล ละซีนะ อัจญ์เราะมู กานู มินัลละซีนะ อามะนู ยัฎหะกูน

แน่นอน อาชญากรทั้งหลายนั้นเคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา

وَإِذَا مَرُّواْ بِهِمۡ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمُ ٱنقَلَبُواْ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا رَأَوۡهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾

وَمَآ أُرۡسِلُواْ عَلَيۡهِمۡ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾

فَٱلۡيَوۡمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلۡكُفَّارِ يَضۡحَكُونَ ﴿٣٤﴾

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾

هَلۡ ثُوِّبَ ٱلۡكُفَّارُ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ﴿٣٦﴾

(30) วะอิซา มัรรู บิฮิม ยะตะฆอมะซูน

เมื่อผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขา พวกเขาจะหลิ่วตาเย้ยหยัน

(31) วะอิซัน เกฺาะละบู อิลา อะฮ์ลิฮิมุน เกฺาะละบู ฟะกิฮีน

และเมื่อพวกเขากลับไปหาพวกพ้องของตน ต่างกลับไปอย่างเริงร่า และกลับไปดูถูกถากถางต่อ

(32) วะอิซา เราะเอาฮุม กฺอลู อินนะ ฮาอุลาอิ ละฎอ-ลลูน

เมื่อเห็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่าคนพวกนี้เป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน

(33) วะมา อุรสิลู อฺะลัยฮิม หาฟิซีน

ทั้งที่พวกเขาไม่ได้รับหน้าที่ให้มาดูแลตรวจสอบบรรดาผู้ศรัทธา

(34) ฟัลเยามัล ละซีนะ อามะนู มินัล กุฟฟารี ยัฎหะกูน

ดังนั้นในวันนี้ บรรดาผู้ศรัทธาจะหัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง

(35) อฺะลัล อะรอ_อิกิ ยันซุรูน

พวกเขาจะมองดูจากบนที่นอน (ที่สะดวกสบายและงดงามนั้น)

(36) ฮัล ษูว์วิบัลกุฟฟารุ มากานู ยัฟอฺะลูน

ว่าผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นได้รับการตอบแทนอย่างสาสมกับสิ่งที่พวกเขาทำไว้อย่างไร

ٱلْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ ﴿١﴾

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَٰقِيهِ ﴿٦﴾

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 84 อัล-อินชิกอก (การแตกแยก)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิซัส สะมาอุน ชักฺก๊อต
เมื่อท้องฟ้าแตกแยก

(2) วะอะซินัต ลิร็อบบิฮา วะหุกฺก๊อต
ซึ่งมัน (ท้องฟ้า) ได้ทำตามคำสั่งใช้ของพระผู้อภิบาลของมัน ซึ่งต้องเป็นเช่นนั้น (เพราะไม่มีใครฝ่าฝืน อัลลอฮฺ ได้ หากพระองค์ต้องการ)

(3) วะอิซัล อัรฎุ มุดดัต
เมื่อแผ่นดินถูกขยายให้กว้างใหญ่ออกไป (เพื่อใช้เป็นสถานที่แห่งการสอบสวน)

(4) วะอัลก๊อต มาฟีฮา วะตะค๊อลลัต
เมื่อมันได้คายสิ่งที่อยู่ในมันออกมา (จากบรรดาซากศพและสิ่งต่างๆ) จนหมด

(5) วะอะซินัต ลิร็อบบิฮา วะหุกฺก๊อต
ซึ่งมัน (แผ่นดิน) ได้ทำตามคำสั่งใช้ของพระผู้อภิบาลของมัน ซึ่งต้องเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว (เพราะไม่มีใครฝ่าฝืน อัลลอฮฺ ได้ หากพระองค์ต้องการ)

(6) ยา_อัยยุฮัลอินสานุ อินนะกะ กาดิหุน อิลา ร็อบบิกะ กัดหัน ฟะมุลากีฮ์
มนุษยชาติเอ๋ย! แน่นอน เจ้ากำลังมุ่งกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเจ้าอย่างรวดเร็วพร้อมการงานที่พวกเจ้าได้ทำไว้ (ในโลกนี้) และเจ้าจะได้รับผล ตามการงานเหล่านั้น (ไม่ว่าจะเป็นผลที่ดี หรือไม่)

(7) ฟะอัมมามัน อูติยะ กิตาบะฮู บิยะมีนิฮ์
ผู้ใดได้รับบัญชีของเขาด้วยมือขวา

(8) ฟะเสาฟะ ยุหาสะบุ หิสาบัย ยะสีรอ
เขาจะได้รับการสอบสวนที่ง่ายดาย

وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ﴿٩﴾

وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ﴿١٠﴾

فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ﴿١١﴾

وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾

بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرٗا ﴿١٥﴾

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾

وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾

(9) วะยันเกฺาะลิบุ อิลา อะฮ์ลิฮี มัสรูรอ

และเขาจะได้กลับไปหาครอบครัวของเขา (ในสวรรค์) อย่างดีใจ

(10) วะอัมมามัน อูติยะ กิตาบะฮู วะรออะ เซฺาะฮ์ริฮ์

ส่วนผู้ใดได้รับบัญชีของเขา (ด้วยมือซ้ายทะลุ) ผ่านทางด้านหลัง

(11) ฟะเสาฟะ ยัดอู ษุบูรอ

เขาจะสบถเรียกหาความหายนะ

(12) วะยัศลา สะอีรอ

และเขาจะได้เข้าไปในกองเพลิง

(13) อินนะฮู กานะ ฟี_อะฮ์ลิฮี มัสรูรอ

แน่นอน เขาเคยเริงร่าอยู่กับครอบครัวของเขา (ในโลกดุนยาโดยที่ไม่ได้สนใจชีวิตหลังความตาย)

(14) อินนะฮู ซ๊อนนะ อัลลัยยะหูร

แน่นอน เขาคิดว่าเขาจะไม่ได้กลับไปหา อัลลอฮฺ อีกเป็นอันขาด

(15) บะลา^อินนะร็อบบะฮู กานะ บิฮี บะศีรอ

แต่ทว่า (เขาต้องกลับไปหาพระองค์แน่นอน) พระผู้อภิบาลของเขารู้เห็นทุกการกระทำของเขา

(16) ฟะลา อุกฺสิมุ บิชชะฟักฺ

ข้าขอสาบานอย่างจริงจังต่อแสงแดงที่ขอบฟ้ายามเมื่อดวงอาทิตย์ตก

(17) วัลลัยลิ วะมาวะสักฺ

ต่อยามค่ำคืน รวมถึงสิงสาราสัตว์ที่มารวมตัวกัน (ในยามค่ำคืน)

(18) วัลเกฺาะมะริ อิซัต ตะสักฺ

และต่อดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٖ ﴿١٩﴾

فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَۜ ﴿٢١﴾

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ

لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونِۭ ﴿٢٥﴾

(19) ละตัรกะบุนนะ เฏาะบะก๎อน อันเฏาะบัก๎

แน่นอน พวกเจ้าจะต้องผ่านช่วงต่างๆ มากมาย (จากอสุจิเป็นก้อนเลือด ก้อนเนื้อ เป็นมนุษย์ อีกทั้งยังต้องผ่านการทดสอบต่างๆ เป็นต้น)

(20) ฟะมาละฮุม ลายุอ์มินูน

แล้วทำไมกันเล่า ทำไมพวกเขาไม่ศรัทธา?

(21) วะอิซา กุริอะ อะ๎ลัยฮิมุล กุรอานุ ลา ยัสญุดูน

และเมื่อมีการอ่านอัลกุรอานให้พวกเขาฟังพวกเขายังจะไม่ก้มกราบ (ต่ออัลลอฮฺ)

(22) บะลิลละซีนะ กะฟะรู ยุกัซซิบูน

แต่ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขากล่าวหาว่า (สิ่งเหล่านี้) โกหก

(23) วัลลอฮุ อะอ์ละมุ บิมายูอูน

และอัลลอฮฺรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังเอาไว้ (อัลลอฮฺรู้ทุกสิ่งที่เขาทำ และพระองค์จะสอบสวนเขา)

(24) ฟะบัชชิรฮุม บิอะซาบิน อะลีม

ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีให้พวกเขารู้ ถึงการลงโทษที่สุดทรมาน!

(25) อิลลัลละซีนะ อามะนู วะอะมิลุศ ศอลิหาติ ละฮุม อัจญ์รุน ฆ๎อยรุ มัมนูน

เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาที่ทำสิ่งดีงามต่างๆ พวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) ที่ไม่มีวันสิ้นสุด

اَلْبُرُوْجِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ ﴿ ١ ﴾

وَٱلْيَوْمِ ٱلْمَوْعُودِ ﴿ ٢ ﴾

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿ ٣ ﴾

قُتِلَ أَصْحَٰبُ ٱلْأُخْدُودِ ﴿ ٤ ﴾

ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ﴿ ٥ ﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿ ٦ ﴾

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿ ٧ ﴾

وَمَا نَقَمُواْ مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿ ٨ ﴾

ซูเราะฮฺที่ 85 อัล-บุรูจ (ดวงดาวสว่างไสว)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัสสะมา_อิ ซาติล บุรูจญ์

ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีดวงดาวสว่างไสว (ที่มีวงโคจรเป็นระบบระเบียบ)

(2) วัลเยามิล เมาอูด

ขอสาบานต่อวันที่ถูกสัญญาไว้ (วันกิยามะฮฺ)

(3) วะชาฮิดิว วะมัชฮูด

ขอสาบานต่อวันที่เป็นสักขีพยาน (วันศุกร์) และวันที่ได้รับการเป็นพยาน (วันอะร่อฟะฮฺ)

(4) กุติละ อัศหาบุล อุคดูด

ชาวอุคดูด (กลุ่มชนชาวหลุม) ได้ถูกสาปแช่งไปแล้ว

(5) อันนาริ ซาติล วะกูด

(ที่พวกเขาได้ขุดหลุมและสุม) ไฟที่เต็มไปด้วยฟืน (ในนั้น)

(6) อิซ ฮุม อะลัยฮา กุอูด

ซึ่งพวกเขาได้นั่ง (มอง) อยู่ตรง (หลุมที่ได้รับการสุมไฟ) นั้น

(7) วะฮุม อะลามา ยัฟอะลูนะ บิลมุอ์มินีนะ ชุฮูด

พวกเขาล้วนรู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่ได้กระทำต่อบรรดาผู้ศรัทธา (ผู้ศรัทธาในยุคนั้นถูกบังคับให้เลือกระหว่างการละทิ้งศรัทธา หรือการถูกโยนลงหลุมไฟทั้งเป็น)

(8) วะมา นะเกาะมู มินฮุม อิลลา อัยยุอ์มินู บิลลาฮิล อะซีซิล หะมีด

และพวกเขา (ชาวอุคดูด) ไม่ได้มีเหตุผลใดในการแก้แค้น เว้นแต่เพียงเพราะผู้ศรัทธาเหล่านั้น ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้มีอำนาจ (ในการแก้แค้นยิ่ง) ผู้ที่ได้รับการสรรเสริญ (ในความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อสิ่งถูกสร้างของพระองค์)

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ
وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿ ٩ ﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا۟ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا۟ فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ ﴿ ١٠ ﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتٌ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ ﴿ ١١ ﴾
إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿ ١٢ ﴾
إِنَّهُۥ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿ ١٣ ﴾
وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلْوَدُودُ ﴿ ١٤ ﴾
ذُو ٱلْعَرْشِ ٱلْمَجِيدُ ﴿ ١٥ ﴾

(9) อัลละซี ละฮู มุลกุส สะมาวาติ วัลอัรฎ์^วัลลอฮุ อฺะลา กุลลิ ชัยอิน ชะฮีด
ผู้ที่ครอบครองฟากฟ้าทั้งหลาย ตลอดจนผืนแผ่นดิน และอัลลอฮฺนั้นเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกเหตุการณ์ (ทุกสรรพสิ่ง)

(10) อินนัล ละซีนะ ฟะตะนุล มุอ์มินีนะ วัลมุอ์มินาติ ษุมมะ ลัมยะตูบู ฟะละฮุม อฺะซาบุ ญะฮันนะมะ วะละฮุม อฺะซาบุล หะรีกฺ
แน่นอน บรรดาผู้ที่ประหัตประหารศรัทธาชนชายและศรัทธาชนหญิงแล้วไม่ยอมสำนึกผิดกลับตัว พวกเขาจะได้รับการลงโทษของไฟนรก และพวกเขาจะได้รับการลงโทษด้วยการเผาไหม้

(11) อินนัล ละซีนะ อามะนู วะอฺะมิลุศศอลิหาติ ละฮุม ญันนาตุน ตัจญ์รี มิน ตะห์ติฮัล อันฮาร์^ซาลิกัล เฟาซุล กะบีร
บรรดาผู้ศรัทธาที่ทำสิ่งดีงามต่างๆ พวกเขาจะได้รับสรวงสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เบื้องล่างของมันนั้นมีธารน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะที่ยิ่งใหญ่

(12) อินนะ บัฏชะ ร็อบบิกะ ละชะดีด
แน่นอน การจัดการอย่างรุนแรงของพระผู้อภิบาลของเจ้า (ที่มีต่อคนชั่วร้ายนั้น) หนักหน่วงยิ่ง

(13) อินนะฮู ฮุวะ ยุบดิอุ วะยุอีด
แน่นอน พระองค์เป็นทั้งผู้สร้างแต่แรกเริ่ม และผู้ที่นำกลับมา (ฟื้นสรรพสิ่งภายหลังการดับสูญของมัน)

(14) วะฮุวัล เฆาะฟูรุล วะดูด
และพระองค์ผู้ให้อภัยโทษ (อีกทั้งยังจะไม่ประจานบ่าวที่ได้รับการให้อภัยแล้ว) ผู้เปี่ยมด้วยความรัก

(15) ซุล อัรชิล มะญีด
ผู้เป็นเจ้าของอะรัช (บัลลังก์) ผู้มีเกียรติยศสูงสุด (ผู้มีคุณลักษณะที่ดีงามอย่างมากมาย)

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡجُنُودِ ﴿١٧﴾

فِرۡعَوۡنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي تَكۡذِيبٖ ﴿١٩﴾

وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطُۢ ﴿٢٠﴾

بَلۡ هُوَ قُرۡءَانٞ مَّجِيدٞ ﴿٢١﴾

فِي لَوۡحٖ مَّحۡفُوظِۭ ﴿٢٢﴾

(16) ฟะอ์อาลุล ลิมา ยุรีด

ผู้ที่สามารถทำได้ทุกอย่างตามที่ต้องการ (ไม่มีใครขัดขวางพระองค์ได้)

(17) ฮัล อะตากะ หะดีษุล ญุนูด

เจ้ารู้เรื่องของกองทัพต่างๆ (ของผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ดื้อดึงต่อบรรดาศาสนทูตของพวกเขา และบั้นปลายที่เกิดขึ้น) แล้วใช่ไหม?

(18) ฟิรเอาน วะษะมูด

ของฟาโรห์ (ซึ่งเป็นเรื่องที่แพร่หลายในหมู่ชาวคัมภีร์) และษะมูด (เป็นเรื่องที่แพร่หลายในหมู่ชาวกุรอยช์)

(19) บะลิล ละซีนะ กะฟะรู ฟี ตักซีบ

ถึงกระนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (ในยุคสมัยท่านนบีมุฮัมมัด) ยังคงปฏิเสธศรัทธา (เหมือนชนยุคก่อน)

(20) วัลลอฮุ มิววะรอ_อิฮิม มุหีฏ

และ อัลลอฮฺเป็นผู้โอบล้อมพวกเขาจากทางด้านหลัง (อัลลอฮฺรู้ในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ และพระองค์จัดการพวกเขาได้แน่นอน)

(21) บัล ฮุวะ กุรอานุม มะญีด

แต่ทว่านี่คือกุรอาน คัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่เหนือคัมภีร์อื่น (ไม่ได้เป็นเพียงแค่วรรณกรรมหรือกาพย์กลอน)

(22) ฟี เลาหิม มะห์ฟูซ

ที่อยู่ในเลาฮฺมะฮฺฟูซ (แปลตามตัวคือ กระดานจารึกที่ถูกรักษาไว้ กล่าวคือแรกเริ่มอัลกุรอาน ถูกรักษาไว้ใน เลาฮฺมะฮฺฟูซ หลังจากนั้นได้ถูกประทานมาที่บัยตุอิซซะฮฺที่ฟากฟ้าแห่งดุนยา จากนั้นจึงถูกทยอยส่งให้ท่านนบีผ่านท่านจิบรีล-วัลลอฮุอะอฺลัม)

اَلطَّارِقِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ﴿١﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ﴿٢﴾

ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ﴿٣﴾

إِن كُلُّ نَفۡسٍ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ﴿٤﴾

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

خُلِقَ مِن مَّآءٖ دَافِقٖ ﴿٦﴾

يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾

إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 86 อัฏ-ฏอริก (ดาวที่ส่องแสง)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัสสะมา_อิ วัฏฏอริกฺ

ขอสาบานต่อท้องฟ้าและสิ่งที่ปรากฏในยามค่ำคืน

(2) วะมา_ อัดรอกะ มัฏฏอริกฺ

แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่ปรากฏในยามค่ำคืน?

(3) อันนัจญ์มุษ ษากิบ

ดาวที่ทอแสง

(4) อิน กุลลุ นัฟสิล ลัมมา อะลัยฮา หาฟิซฺ

แน่นอน ทุกชีวิตล้วนมี (มลาอิกะฮฺ) ผู้คุ้มครอง (ปกป้องดูแล และตรวจสอบพฤติกรรม)

(5) ฟัลยันซุริล อินสานุ มิมมะ คุลิกฺ

มนุษย์จงพิจารณาดูซิว่าเขาถูกสร้างมาจากอะไร?

(6) คุลิเกาะ มิมมาอิน ดาฟิกฺ

เขาถูกสร้างมาจาก น้ำที่หลั่งออกมา

(7) ยัครุญุ มิมบัยนิศ ศุลบิ วัตตะรออิบ

ที่หลั่งออกมาจากระหว่างกระดูกสันหลัง และกระดูกสะโพก

(8) อินนะฮู อะลา ร็อจญ์อิฮี ละกอดิร

แน่นอน การนำเขา (มนุษย์) กลับมา (จากความตาย) พระองค์ย่อมทำได้

يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿ ٩ ﴾

فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿ ١٠ ﴾

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجْعِ ﴿ ١١ ﴾

وَٱلْأَرْضِ ذَاتِ ٱلصَّدْعِ ﴿ ١٢ ﴾

إِنَّهُۥ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿ ١٣ ﴾

وَمَا هُوَ بِٱلْهَزْلِ ﴿ ١٤ ﴾

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿ ١٥ ﴾

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿ ١٦ ﴾

فَمَهِّلِ ٱلْكَٰفِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿ ١٧ ﴾

(9) เยามะ ตุบลัส สะรอ_อิร

ในวันที่ความลับต่างๆ จะถูกเปิดเผย (และตรวจสอบ)

(10) ฟะมา ละฮู มินกุว์วะติว วะลานาศิร

ซึ่งจะไม่มีพลังอำนาจ หรือผู้ช่วยเหลือใด จะให้คุณแก่เขา (มนุษย์) ได้ (เขาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเขาได้)

(11) วัสสะมา_อิ ซาติร ร็อจญ์อฺ

และขอสาบานต่อท้องฟ้าที่มีฝน

(12) วัลอัรฎิ ซาติศ ศ็อดอฺ

อีกทั้งแผ่นดินที่ปริออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงย)

(13) อินนะฮู ละเกาฺ้อาลุน ฟัศล์

แน่นอน สิ่งนี้ (อัลกุรอาน) คือคำพูดที่สัตย์จริง (ที่ทำให้เกิดความชัดเจนว่าสิ่งใดจริงสิ่งใดลวง)

(14) วะมา ฮุวะ บิลฮัซล์

ไม่ใช่คำพูดเลื่อนลอยไร้สาระ

(15) อินนะฮุม ยะกีดูนะ กัยดา

แน่นอนพวกเขา (ผู้ปฏิเสธ) กำลังวางแผนกันอยู่ (วางแผนเพื่อทำลายความจริงนี้)

(16) วะอะกีดุ กัยดา

และข้าก็วางแผน (ที่จะเปิดเผยความจริงนี้)

(17) ฟะมะฮ์ฮิลิล กาฟิรีนะ อัมฮิลฮุม รุวัยดา

ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงให้เวลาแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาอีกซักนิด เพราะข้าจะประวิงเวลาให้พวกเขาอีกเล็กน้อย (จนกว่าจะถึงเวลาที่พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่สุดแสนทรมานจาก อัลลอฮฺ หากพวกเขายังเลือกที่จะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา)

ٱلْأَعْلَى

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى ﴿١﴾

ٱلَّذِى خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾

وَٱلَّذِى قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾

وَٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾

فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ﴿٦﴾

إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾

ซูเราะฮฺที่ 87 อัล-อะอฺลา (ผู้อยู่สูงสุด)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) สับบิหิส มะร็อบบิกัล อะอฺลา

จงแซ่ซ้องสดุดีต่อนามแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้อยู่สูงสุด

(2) อัลละซี เคาะละเกาะ ฟะเสาวา

ผู้ที่สร้าง (สรรพสิ่ง) แล้วทำให้ (มัน) เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์

(3) วัลละซี ก็อดดะเราะ ฟะฮะดา

ผู้ที่กำหนด (ความเป็นไปของสรรพสิ่ง) แล้วนำทาง (แก่สิ่งเหล่านั้น เช่น การให้สัญชาตญาณในการเอาตัวรอด เป็นต้น)

(4) วัลละซี อัคเราะญัล มัรอา

ผู้ที่ให้พืชสวนไร่นา และทุ่งหญ้าออกมา (จากดิน)

(5) ฟะญะอะละฮู ฆุษาอัน อะห์วา

แล้วทำให้มันเหี่ยวแห้งร่วงโรย

(6) สะนุกฺริอุกะ ฟะลา ตันสา

เราจะให้เจ้าได้อ่าน (จากความจำ) แล้วเจ้าจะไม่ลืม (คำสั่งสอนจากอัลลอฮฺ ทั้งที่เป็นอัลกุรอาน หรือคำสอนสั่งอื่น)

(7) อิลลา มาชา อัลลอฮ์^ อินนะฮู ยะอฺละมุล ญะฮ์เราะวะมายัคฟา

เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺต้องการ (ให้เจ้าได้ลืม เพื่อผลประโยชน์ต่อบ่าวของพระองค์) แน่นอนพระองค์รอบรู้ทั้งสิ่งที่เปิดเผย และสิ่งที่ซ่อนเร้น

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾

وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ﴿١١﴾

ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾

وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾

(8) วะนุยัสสิรุกะ ลิล ยุสรอ

และเราจะให้เจ้าได้รับความง่ายดาย อย่างง่ายดาย (ในการทำกิจการงานต่างๆ)

(9) ฟะซักกิร อิน นะฟะอะติซ ซิกรอ

ดังนั้นจงตักเตือน (ผู้คนทั้งหลาย) หากการตักเตือนนั้นเป็นประโยชน์ (หรือต่อให้ไม่เป็นประโยชน์ก็ตาม)

(10) สะยัซซักกะรุ มัย ยัคชา

ผู้ที่เกรงกลัวนั้น (เมื่อได้รับการเตือน) เขาจะได้คิด

(11) วะยะตะญันนะบุฮัล อัชกอ

ส่วนผู้ที่ชั่วช้านั้น เขาจะตีตัวออกห่าง

(12) อัลละซี ยัศลัน นาร์อล กุบรอ

เขาคือผู้ที่จะต้องเข้าไปในไฟนรกที่ทรมานแสนสาหัส

(13) ษุมมะ ลา ยะมูตุ ฟีฮา วะลา ยะห์ยา

ที่ที่เขาจะไม่เป็นและไม่ตาย

(14) ก๊อด อัฟละหะ มัน ตะซักกา

แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตน (ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮฺ ไม่อธรรมต่อผู้ใด และครองตนให้มีมารยาทที่ดี) ย่อมได้รับชัยชนะ

(15) วะซะกะร็อส มะร็อบบิฮี ฟะศ็อลลา

ผู้ที่รำลึกถึงนามแห่งพระผู้อภิบาลของเขา และละหมาด

(16) บัลตุอ์ษิรูนัล หะยาตัด ดุนยา

แต่ทว่าพวกเจ้ากลับเลือกใช้ชีวิตเพียงเพื่อโลกนี้

وَٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓ ﴿١٧﴾
إِنَّ هَٰذَا لَفِي ٱلصُّحُفِ ٱلۡأُولَىٰ ﴿١٨﴾
صُحُفِ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

(17) วัลอาคิเราะตุ ค็อยรุ วะอับกอ

ทั้งที่โลกหน้าดีที่สุด และคงอยู่ถาวร

(18) อินนะ ฮาซา ละฟิศศุหุฟิล อูลา

แน่นอน ข้อเตือนสตินี้ล้วนมีปรากฏในคัมภีร์รุ่นก่อน

(19) ศุหุฟิ อิบรอฮีมะ วะมูสา

ทั้งคัมภีร์ของอิบรอฮีม และมูซา (ซึ่งทั้งสองท่าน คือ นบีที่ประเสริฐสุดรองจากท่านนบีมุฮัมมัด - ขออัลลอฮฺให้พรและความสันติแก่พวกท่าน)

اَلْغَاشِيَة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَٰشِيَةِ ﴿١﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ﴿٢﴾

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ﴿٥﴾

لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 88 อัล-ฆอชิยะฮฺ (วันที่ครอบคลุม)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) ฮัลอะตากะ หะดีษุล ฆอชิยะฮ์

เจ้ารู้เรื่อง วันที่ครอบคลุม (ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งถูกสร้างทั้งหมด) แล้วใช่ไหม?

(2) วุญูฮุย เยามะอิซิน คอชิอะฮ์

ในวันนั้นหลายใบหน้าต่างหวาดผวา

(3) อามิละตุน นาศิบะฮ์

(ใบหน้า) ที่ตรากตรำจากการทำงานมากมาย (เพื่อโลกดุนยา) ที่ไม่มีประโยชน์อันใด (ต่อวันนี้)

(4) ตัศลา นาร็อน หามิยะฮ์

(ใบหน้า) ที่จะต้องเข้าไปในไฟนรกที่ร้อนระอุ

(5) ตุสกอ มิน อัยนิน อานิยะฮ์

และจะถูกบังคับให้ดื่มจากตาน้ำที่เดือดพล่าน

(6) ลัยสะ ละฮุม เฏาะอามุน อิลลา มิน เฏาะรีอ์

ไม่มีอาหารอื่นใด นอกจากต้นหนามแห้ง (คล้ายพืชตระกูล Ononis ที่มีสรรพคุณเป็นพิษ)

(7) ลา ยุสมินุ วะลา ยุฆนี มิน ญูอ์

มันจะไม่ให้คุณประโยชน์ใด และจะไม่ช่วยให้หายหิว

(8) วุญูฮุย เยามะอิซิน นาอิมะฮ์

ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ผ่องใส

لِّسَعۡيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

لَّا تَسۡمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةً ﴿١١﴾

فِيهَا عَيۡنٞ جَارِيَةٞ ﴿١٢﴾

فِيهَا سُرُرٞ مَّرۡفُوعَةٞ ﴿١٣﴾

وَأَكۡوَابٞ مَّوۡضُوعَةٞ ﴿١٤﴾

وَنَمَارِقُ مَصۡفُوفَةٞ ﴿١٥﴾

وَزَرَابِيُّ مَبۡثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلۡإِبِلِ كَيۡفَ خُلِقَتۡ ﴿١٧﴾

وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ رُفِعَتۡ ﴿١٨﴾

(9) ลิ สะอ์ยิฮา รอฎิยะฮ์

พึงพอใจกับสิ่งที่ได้ทำไว้ (ในโลกดุนยา)

(10) ฟี ญันนะติน อาลิยะฮ์

ภายในสรวงสวรรค์อันสูงส่ง

(11) ลา ตัสมะอุ ฟีฮา ลาฆิยะฮ์

ที่จะไม่มีใครได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น

(12) ฟีฮา อัยนุน ญาริยะฮ์

ในนั้นมีตาน้ำไหลริน

(13) ฟีฮา สุรุรุม มัรฟูอะฮ์

มีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น

(14) วะอักวาบุม เมาฎูอะฮ์

มีแก้วน้ำ (ของเครื่องดื่ม) ต่างๆ ถูกเตรียมไว้พร้อม

(15) วะนะมาริกุ มัศฟูฟะฮ์

มีหมอนอิงเรียงไว้เป็นระเบียบเรียบร้อย

(16) วะซะรอบีย์ยุ มับษูษะฮ์

มีพรมดีเลิศปูไว้

(17) อะฟะลา ยันซุรูนะ อิลัล อิบิลิ กัยฟะ คุลิก๎อต

พวกเขาไม่ได้พิจารณาดูหรือว่า อูฐ ถูกสร้างมาอย่างไร?

(18) วะอิลัส สะมาอิ กัยฟะ รุฟิอ๎ต

และท้องฟ้านั้นว่ามันถูกยกไว้ได้อย่างไร?

وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

(19) วะอิลัล ญิบาลิ กัยฟะ นุศิบัต

อีกทั้งภูเขาว่ามันถูกตรึงไว้ได้อย่างไร?

(20) วะอิลัล อัรฎิ กัยฟะ สุฏิหัต

และผืนแผ่นดินว่ามันถูกปูไว้อย่างไร?

(21) ฟะซักกิร อินนะมา อันตะ มุซักกิร

ดังนั้น (มุฮัมมัด) เจ้าจงตักเตือน (ผู้คนถึงสัจธรรมที่มายังพวกเขา) เถิด เพราะแน่นอน เจ้าเป็นได้เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น

(22) ลัสตะ อฺะลัยฮิม บิมุศ็อยฏิร

เจ้าไม่ได้มีอำนาจใดเหนือพวกเขา (ไม่สามารถบังคับใครได้)

(23) อิลลา มัน ตะวัลลา วะกะฟัร

นอกจากว่าผู้ใดที่หันหลังและปฏิเสธศรัทธา

(24) ฟะยุอัซซิบุฮุล ลอฮุล อฺะซาบัล อักบัร

อัลลอฮฺจะลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่หนักหนาสาหัสที่สุด

(25) อินนะ อิลัยนา อิยาบะฮุม

แน่นอน (เมื่อถึงเวลา) พวกเขาต้องกลับมาหาเรา

(26) ษุมมะ อินนะ อฺะลัยนา หิสาบะฮุม

และแน่นอน เราจะตัดสินพวกเขาเอง

اَلْفَجْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْفَجْرِ ﴿١﴾

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

وَٱلشَّفْعِ وَٱلْوَتْرِ ﴿٣﴾

وَٱلَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾

هَلْ فِى ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِى حِجْرٍ ﴿٥﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

ซูเราะฮฺที่ 89 อัล-ฟัจรฺ (รุ่งอรุณ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัลฟัจญ์ร์

ขอสาบานต่อรุ่งอรุณ

(2) วะละยาลิน อัชร์

ต่อค่ำคืนทั้งสิบ (สิบคืนสุดท้ายในเดือนรอมฎอน หรือสิบคืนแรกของเดือนซุลฮิจจะฮฺ)

(3) วัชชัฟอิ วัลวัตร์

ต่อวันคู่ (วันที่ 10 ซุลฮิจจะฮฺ นั่นคือวันอีดอัฎฮา) และวันคี่ (วันที่ 9 วันอะร่อฟะฮฺบ้างก็ว่าหมายถึงสิ่งที่ต้องอยู่กันเป็นคู่ อย่างสิ่งมีชีวิตต่างๆ และผู้ที่อยู่ได้เพียงองค์เดียว คือพระเจ้าผู้มีเพียงองค์เดียว-วัลลอฮุอะลัม)

(4) วัลลัยลิ อิซา ยัสร์

ต่อกลางคืนเมื่อมันได้ผ่านเข้ามา และผ่านพ้นไป

(5) ฮัล ฟีซาลิกะ เกาะสะมุล ลิซี หิจญ์ร์

การสาบานดังกล่าวล้วนมีนัยยะสำหรับผู้มีสติปัญญาไม่ใช่หรือ?

(6) อะลัม ตะเราะ กัยฟะ ฟะอะละ ร็อบบุกะ บิอาด

จงพิจารณาดูว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจัดการกับกลุ่มชนอ๊าดอย่างไร?

إِرَمَ ذَاتِ ٱلۡعِمَادِ ﴿٧﴾

ٱلَّتِي لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿٨﴾

وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخۡرَ بِٱلۡوَادِ ﴿٩﴾

وَفِرۡعَوۡنَ ذِي ٱلۡأَوۡتَادِ ﴿١٠﴾

ٱلَّذِينَ طَغَوۡاْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿١١﴾

فَأَكۡثَرُواْ فِيهَا ٱلۡفَسَادَ ﴿١٢﴾

فَصَبَّ عَلَيۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلۡمِرۡصَادِ ﴿١٤﴾

(7) อิเราะมะ ซาติล อิมาด

จากตระกูลอิรอม (ที่สืบเชื้อสายมาจากอ๊าดบุตรของอิรอม บุตรของเอาศ์ บุตรของซาม บุตรของนบีนูฮ ซึ่งถูกเรียกว่า กลุ่มอ๊าดยุคแรก) ที่มีร่างกายที่ใหญ่โต (มีบ้านช่องที่ใหญ่โตมีเสาที่สูงชะลูด)

(8) อัลละตี ลัมยุคลัก์ มิษลุฮา ฟิลบิลาด

เป็นตระกูล (ที่แข็งแกร่ง) อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในแผ่นดินนั้น

(9) วะษะมูดัล ละซีนะ ญาบุศ ศ็อคเราะ บิลวาด

ทั้งตระกูลษะมูดที่เจาะหินในหุบเขา (เพื่ออยู่อาศัย เนื่องจากอายุขัยที่ยืนยาวเกินกว่าอายุการใช้งานของบ้านที่สร้างตามปกติ)

(10) วะฟิรเอานะ ซิล เอาตาด

และฟาโรห์ผู้มีกองทัพที่ยิ่งใหญ่ (บ้างก็แปลว่าฟาโรห์จอมขึงพืด)

(11) อัลละซีนะ เฏาะเฆาะ ฟิล บิลาด

บรรดาผู้ที่กดขี่ข่มเหงไปทั่วทุกแห่งหน

(12) ฟะอักษะรู ฟีฮัล ฟะสาด

และสร้างความหายนะต่างๆ บนผืนแผ่นดิน

(13) ฟะศ็อบบะ อะลัยฮิม ร็อบบุกะ เสาเฏาะ อะซาบ

ดังนั้นพระผู้อภิบาลของเจ้าจึงได้เทกระหน่ำแส้แห่งการลงทัณฑ์แก่พวกเขา

(14) อินนะ ร็อบบะกะ ละบิลมิรศอด

แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นรับรู้ (รู้ มองเห็น และได้ยิน ทุกสิ่งที่มนุษย์ทำ)

فَأَمَّا ٱلۡإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكۡرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ
رَبِّيٓ أَكۡرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيۡهِ رِزۡقَهُۥ
فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾
كَلَّاۖ بَل لَّا تُكۡرِمُونَ ٱلۡيَتِيمَ ﴿١٧﴾
وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ﴿١٨﴾
وَتَأۡكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكۡلٗا لَّمّٗا ﴿١٩﴾
وَتُحِبُّونَ ٱلۡمَالَ حُبّٗا جَمّٗا ﴿٢٠﴾
كَلَّآۖ إِذَا دُكَّتِ ٱلۡأَرۡضُ دَكّٗا دَكّٗا ﴿٢١﴾
وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلۡمَلَكُ صَفّٗا صَفّٗا ﴿٢٢﴾

(15) ฟะอัมมัล อินสานุ อิซา มับตะลาฮุ ร็อบบุฮู ฟะอักเราะมะฮู วะนะอ์อฺะมะฮู ฟะยะกูลุ ร็อบบี อักเราะมัน

มนุษย์นั้น เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาได้ทดสอบโดยให้เกียรติยศและความโปรดปรานต่างๆ แก่เขา เขาจะพูดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันให้เกียรติฉัน”

(16) วะอัมมา อิซา มับตะลาฮุ ฟะเกาะดะเราะ อฺะลัยฮิ ริซเกาะฮู ฟะยะกูลุ ร็อบบี อะฮานัน

แต่หากพระองค์ทดสอบเขาโดยให้การเป็นอยู่ที่คับแคบแก่เขา เขาจะพูดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันรังแก (เหยียดหยาม) ฉัน”

(17) กัลลา^บัลลา ตุกริมูนัล ยะตีม

เปล่าเลย ทว่าพวกเจ้าไม่ได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้า

(18) วะลา ตะหา-ฎูนะ อฺะลา เฏาะอฺามิล มิสกีน

ไม่ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงอาหารผู้ขัดสน

(19) วะตะอ์กุลูนัต ตุรอษะ อักลัล ลัมมา

พวกเจ้ายังหาทางให้ได้มรดกมาโดยไม่เลือกวิธีการ

(20) วะตุหิบบูนัล มาละ หุบบัน ญัมมา

และพวกเจ้ายังรักทรัพย์สมบัติอย่างหมดใจ

(21) กัลลา^ อิซา ดุกกะติล อัรฎุ ดักกัน ดักกา

เปล่าเลย (เมื่อถึงเวลา) ผืนแผ่นดิน (รวมทั้งภูเขาและทุกสิ่งที่อยู่บนมัน) จะถูกเขย่าอย่างรุนแรงจนราบเรียบ (ไม่มีที่ลุ่มที่ดอน หรือรูแยกใดๆ - ขออัลลอฮฺเมตตาพวกเราด้วย)

(22) วะญาอะ ร็อบบุกะ วัลมะละกุ ศ็อฟฟัน ศ็อฟฟา

และพระผู้อภิบาลของเจ้าจะมา (เพื่อทำการตัดสิน) ทั้งมลาอิกะฮฺที่จะมากันเป็นทิวแถว

وَجِاْیٓءَ يَوْمَئِذِۭ بِجَهَنَّمَۚ يَوْمَئِذِۭ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ

وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ﴿٢٤﴾

فَيَوْمَئِذٖ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٦﴾

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٢٩﴾

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣٠﴾

(23) วะเญีอะ เยามะอิซิม บิญะฮันนัม^ เยามะอิซี ยะตะซักกะรุล อินสานุ วะอันนา ละฮุซิกรอ

วันนั้นนรกจะถูกนำออกมา (ถูกลากมาโดยโซ่เจ็ดหมื่นเส้น แต่ละเส้นมีมลาอิกะฮฺเจ็ดหมื่นท่านช่วยกันดึง) และมนุษย์จะคิดออก (ว่าเขาทำอะไรไว้บ้างและควรทำอะไรบ้างในโลกดุนยา) แต่การคิดได้ในเวลานั้น จะมีประโยชน์อันใดกัน?

(24) ยะกูลุ ยา ลัยตะนี กุ๋อดดัมตุ ลิหะยาตี

เขาจะกล่าวว่า อนิจจาเอ๋ย ฉันน่าจะทำความดีงามไว้ในขณะที่ฉันยังมีชีวิตอยู่ (ในโลกดุนยา)

(25) ฟะเยามะอิซิล ลา ยุอัซซิบุ อะซาบะฮู อะหัด

ในวันนั้นไม่มีแม้ผู้ใดที่ลงโทษได้ เฉกเช่นการลงโทษของพระองค์

(26) วะลา ยูษิกุ วะษาเกาะฮู อะหัด

และไม่มีผู้ใดให้ความเชื่อมั่น เช่นที่พระองค์ให้ได้

(27) ยาอัยยะตุฮัน นัฟสุล มุฏมะอินนะฮ์

ชีวิตที่สงบแล้วเอ๋ย

(28) อิรญีอิ อิลา ร็อบบิกิ รอฎียะตัม มัรฎีย์ยะฮ์

จงกลับมาหาพระผู้อภิบาลของเจ้า อย่างยินดีและเป็นที่ยินดีเถิด

(29) ฟัดคุลี ฟี อิบาดี

จงเข้ามารวมกับปวงบ่าวของข้า

(30) วัดคุลี ญันนะตี

และจงมาอยู่ในสรวงสวรรค์ของข้า

اَلْبَلَدِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿١﴾

وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٢﴾

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِى كَبَدٍ ﴿٤﴾

أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾

ซูเราะฮฺที่ 90 อัล-บ่าลัด (เมืองนี้)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) ลา_อุกฺสิมุ บิฮาซัล บะลัด

ข้าขอสาบานอย่างจริงจังต่อเมืองนี้ (เมืองมักกะฮฺ)

(2) วะอันตะ หิลลุม บิฮาซัล บะลัด

ซึ่งเจ้าจะสามารถทำสิ่งใดก็ได้ในเมืองนี้ (เป็นการแจ้งข่าวดีจากอัลลอฮฺ ว่าท่านนบีจะสามารถพิชิตมักกะฮฺได้ และในเมืองต้องห้ามที่ห้ามการฆ่าฟันแห่งนี้ อัลลอฮฺได้อนุญาตให้ท่านนบีชั่วระยะเวลาหนึ่งในการทำสิ่งใดก็ได้ตามที่ท่านต้องการ ซึ่งในท้ายที่สุดท่านนบีได้เลือกให้อภัยชาวเมืองทุกคนที่เคยเป็นศัตรูกับท่าน ทั้งที่ท่านสามารถสั่งประหารชีวิตทุกคนได้ – สนใจรายละเอียดเชิญต่อยอดครับ)

(3) วะวาลิดิว วะมา วะลัด

และขอสาบานต่อพ่อ (นบีอาดัม) และทายาท (ลูกหลานทั้งหลาย)

(4) ละก๊อด เคาะลักฺนัล อินสานะ ฟี กะบัด

แน่นอน เราได้สร้างมนุษย์มาให้เผชิญหน้ากับความยากลำบาก

(5) อะยะห์สะบุ อัลลัย ยักฺดิเราะ อะลัยฮิ อะหัด

เขาคิดว่าไม่มีใครจัดการกับเขาได้กระนั้นหรือ?

(6) ยะกูลุ อะฮ์ลักตุ มาลัล ลุบะดา

เขาจึง (กล้า) พูดว่า “ฉันได้ใช้จ่าย (เผาผลาญ) ทรัพย์สินไปแล้วอย่างมากมาย” (พูดอย่างโอ้อวดในความมั่งมีของตน พูดอย่างลำพองใจ)

أَيَحۡسَبُ أَن لَّمۡ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٧﴾

أَلَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ عَيۡنَيۡنِ ﴿٨﴾

وَلِسَانٗا وَشَفَتَيۡنِ ﴿٩﴾

وَهَدَيۡنَٰهُ ٱلنَّجۡدَيۡنِ ﴿١٠﴾

فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ﴿١١﴾

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾

أَوۡ إِطۡعَٰمٞ فِي يَوۡمٖ ذِي مَسۡغَبَةٖ ﴿١٤﴾

يَتِيمٗا ذَا مَقۡرَبَةٍ ﴿١٥﴾

(7) อะยะห์สะบุ อัลลัม ยะเราะฮู อะหัด

เขาคิดว่าจะไม่มีผู้ใดเห็นเขา (แล้วสอบสวนเขา) กระนั้นหรือ?

(8) อะลัม นัจญ์อัล ละฮู อัยนัยน์

เราไม่ได้ (เป็นผู้) สร้างดวงตาทั้งสองให้เขากระนั้นหรือ?

(9) วะลิสาเนา วะชะฟะตัยน์

รวมทั้งลิ้นและริมฝีปากทั้งสอง?

(10) วะฮะดัยนาฮุน นัจญ์ดัยน์

และเราได้ชี้แนะหนทางทั้งสองให้แก่เขา (แนวทางที่ดีและแนวทางที่ชั่วร้าย)

(11) ฟะลักุ ตะหะมัล อะเกาะบะฮ์

แล้วเขาจะไม่ลองหนทางที่ยากลำบากดูบ้างหรือ? (หนทางที่จะทำให้รอดพ้นจากไฟนรก)

(12) วะมา_อัดรอกะ มัลอะเกาะบะฮ์

เจ้ารู้หรือไม่ว่าหนทางที่ยากลำบากนั้นคืออะไร?

(13) ฟักกุ เราะเกาะบะฮ์

คือการปล่อยทาส

(14) เอาอิฏอามุน ฟี เยามิน ซี มัสเฆาะบะฮ์

คือการให้อาหารในวันที่แร้นแค้นอดอยาก (ให้แก่ผู้ที่อดอยากที่สุดในเวลาที่แม้แต่ตนเองยังขาดแคลน)

(15) ยะตีมัน ซา มักุเราะบะฮ์

แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด

أَوۡ مِسۡكِينٗا ذَا مَتۡرَبَةٖ ﴿١٦﴾
ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ
وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ﴿١٧﴾
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿١٨﴾
وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿١٩﴾
عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ﴿٢٠﴾

(16) เอา มิสกีนัน ซา มัตเราะบะฮ์

แก่ผู้ขัดสนที่มอมแมม (เปื้อนฝุ่น)

(17) ษุมมะ กานะ มินัล ละซีนะ อามะนู วะตะวาเศาะ บิศศ็อบริ วะตะวาเศาะ บิลมัรหะมะฮ์

รวมถึงการเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธาที่คอยตักเตือนกันให้อดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

(18) อุลาอิกะ อัศหาบุล มัยมะนะฮ์

พวกเขาคือ ชนกลุ่มขวา

(19) วัลละซีนะ กะฟะรู บิอายาตินา ฮุม อัศหาบุล มัชอะมะฮ์

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่างๆ ของเรานั้นพวกเขาคือ ชนกลุ่มซ้าย

(20) อะลัยฮิม นารุม มุอ์เศาะดะฮ์

พวกเขาจะได้พบกับไฟนรกที่ไร้ทางออก (ที่คอยถาโถมอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง - ขออัลลอฮฺคุ้มครองเราด้วยเถิด)

ٱلشَّمْسُ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلشَّمْسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾

وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾

وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾

وَٱلَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ﴿٤﴾

وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾

وَٱلْأَرْضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٦﴾

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٧﴾

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَىٰهَا ﴿٨﴾

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 91 อัช-ชัมซุ (ดวงอาทิตย์)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัชชัมสิ วะฎุหาฮา

ขอสาบานต่อดวงอาทิตย์ และช่วงเวลากลางวันของมัน

(2) วัลเกาะมะริ อิซา ตะลาฮา

ต่อดวงจันทร์เมื่อมาภายหลังดวงอาทิตย์

(3) วันนะฮาริ อิซา ญัลลาฮา

ต่อเวลากลางวันเมื่อมันฉายแสง (ของดวงอาทิตย์) ออกมา

(4) วัลลัยลิ อิซา ยัฆชาฮา

ต่อเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมแสงสว่าง

(5) วัสสะมา_อิ วะมา บะนาฮา

ต่อฟากฟ้าและการสร้างมันขึ้นมา

(6) วัลอัรฎิ วะมา เฏาะหาฮา

ต่อผืนแผ่นดินและการแผ่มัน (ทำให้มันกว้างออกไป)

(7) วะนัฟสิว วะมา เสาวาฮา

ต่อชีวิต (จิตใจ) และการสร้างสรรค์มันขึ้นมา

(8) ฟะ อัลฮะมะฮา ฟุญูเราะฮา วะตักวาฮา

ซึ่งพระองค์ได้ดลใจมัน (จิตใจ) ให้รู้จักทั้งความชั่วและความดี

(9) ก็อดอัฟละหะ มัน ซักกาฮา

ผู้ที่ขัดเกลามันย่อมได้รับความสำเร็จ

وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِطَغۡوَىٰهَآ ﴿١١﴾

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ﴿١٢﴾

فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَىٰهَا ﴿١٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ

فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾

وَلَا يَخَافُ عُقۡبَىٰهَا ﴿١٥﴾

(10) วะก็อด คอบะ มัน ดัสสาฮา

และผู้ที่ทำให้มันสกปรกย่อมขาดทุน

(11) กัซซะบัต ษะมูดุ บิฏ็อฆวาฮา

พวกษะมูดได้ปฏิเสธศรัทธาโดยเลือกการฝ่าฝืน (ซึ่งเป็นการตามใจตนในทางที่ผิด)

(12) อิซิม บะอฺะษะ อัชกฺอฮา

เมื่อได้แต่งตั้งคนเลวทรามที่สุดในหมู่ของพวกเขา (เพื่อจัดการกับอูฐ)

(13) ฟะกฺอละ ละฮุม เราะสูลุลลอฮิ นาเกาะตัลลอฮิ วะสุกฺยาฮา

ซึ่งร่อซูลของ อัลลอฮฺ (นบีศอลิฮฺ) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “นี่คืออูฐของ อัลลอฮฺ (จงอย่าทำร้ายมัน) และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน”

(14) ฟะกัซซะบูฮุ ฟะอฺะเกฺาะรูฮา ฟะดัมดะมะ อฺะลัยฮิม ร็อบบุฮุม บิซัมบิฮิม ฟะเสาวาฮา

แต่พวกเขากลับปฏิเสธนบี และได้ฆ่าอูฐ ดังนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างเท่าเทียมกัน (และถ้วนหน้ากัน เนื่องจากบาปของพวกเขา)

(15) วะลา ยะคอฟุ อุกฺบาฮา

และพระองค์ไม่ได้กลัวต่อผลที่จะตามมา (ไม่ได้กลัวว่าจะมีใครมาแก้แค้นแทนพวกเขา เพราะย่อมไม่มีใครทำได้)

ٱلَّيۡلِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾

وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾

وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾

إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾

فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾

وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٦﴾

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٧﴾

وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ﴿٨﴾

وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 92 อัล-ลัยลฺ (เวลากลางคืน)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัลลัยลิ อิซา ยัฆชา

ขอสาบานต่อเวลากลางคืนเมื่อมันมาปกคลุม

(2) วันนะฮาริ อิซา ตะญัลลา

ต่อเวลากลางวันเมื่อมันสว่าง

(3) วะมา เคาะละก็อซ ซะกะเราะ วัลอุนษา

และต่อผู้ที่สร้างเพศชายและเพศหญิง

(4) อินนะ สะอ์ยะกุม ละชัตตา

การดำเนินชีวิตของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกัน

(5) ฟะอัมมามัน อะอ์ฏอ วัตตะกอ

ผู้ใดที่ใช้จ่าย (ตามที่อัลลอฮฺสั่ง) และยำเกรง (ละทิ้งสิ่งที่พระองค์ห้าม)

(6) วะศ็อดดะเกาะ บิลหุสนา

และมีความสัตย์ (ในการเป็นมุสลิม) ที่ดีงาม

(7) ฟะสะนุยัสสิรุฮู ลิลยุสรอ

เราจะให้เขาได้รับความง่ายดาย อย่างง่ายดาย (ในการทำกิจการงานต่างๆ)

(8) วะอัมมามัม บะคิละ วัสตัฆนา

ส่วนผู้ที่ตระหนี่ และคิดว่าตนสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งใคร

(9) วะกัซซะบะ บิลหุสนา

อีกทั้งยังปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม (สัจธรรม)

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ﴿١٠﴾

وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١١﴾

إِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدَىٰ ﴿١٢﴾

وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ﴿١٣﴾

فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ﴿١٥﴾

ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلۡأَتۡقَى ﴿١٧﴾

ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

(10) ฟะสะนุยัสสิรุฮู ลิลอุสรอ

เราจะให้เขาได้รับความยากลำบาก อย่างง่ายดาย

(11) วะมา ยุฆนี อ๎นฮุ มาลุฮู อิซา ตะร็อดดา

ทรัพย์สินของเขาจะไม่เอื้อประโยชน์อันใดแก่เขา เมื่อเขาเป็นเถ้าธุลี (ตายไปและตกไปในไฟนรก)

(12) อินนะ อฺะลัยนา ลัลฮุดา

แน่นอน การชี้นำทางเป็นหน้าที่ของเรา

(13) วะอินนะ ละนา ลัลอาคิเราะตะ วัลอูลา

และแน่นอน ทั้งโลกหน้าและโลกนี้ล้วนเป็นของเรา (อัลลอฮ์)

(14) ฟะอันซัรตุกุม นาร็อน ตะลัซซ๎อ

ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟนรกที่ลุกโชน

(15) ลายัศลาฮา อิลลัลอัชกฺอ

จะไม่มีผู้ใดได้เข้าไปในนั้น เว้นแต่คนที่ชั่วช้าที่สุด

(16) อัลละซี กัซซะบะ วะตะวัลลา

คือผู้ที่ปฏิเสธ (สัจธรรม) และผินหลังให้ (จากการทำตามสัจธรรม)

(17) วะสะยุญันนะบุฮัล อัตกฺอ

ส่วนผู้ที่มีความยำเกรงนั้นจะถูกกันให้ไกลจากมัน

(18) อัลละซี ยุอ์ตี มาละฮู ยะตะซักกา

คือผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง (ใช้บริจาค เป็นต้น)

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ ﴿١٩﴾
إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾
وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

(19) วะมา ลิอะหะดิน อิ๎นดะฮู มิน นิอ์มะติน ตุจญ์ซา

(การใช้จ่ายของเขา) ไม่ใช่เพราะคนหนึ่งคนใดมีหนี้บุญคุณต่อเขาอยู่ (และไม่ใช่เพราะเขาต้องการการตอบแทนจากใคร)

(20) อิลลับ ติฆออะ วัจญ์ฮิ ร็อบบิฮิล อะอ์ลา

หากแต่เพราะเขาต้องการความพอใจจากพระผู้อภิบาลผู้สูงส่งที่สุดของเขา

(21) วะละเสาฟะ ยัรฎอ

และ (เมื่อเวลานั้นมาถึง) เขา (ผู้ที่ใช้จ่ายคนนั้น) จะพอใจ

ٱلضُّحَىٰ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾

وَٱلَّيۡلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾

وَلَلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لَّكَ مِنَ ٱلۡأُولَىٰ ﴿٤﴾

وَلَسَوۡفَ يُعۡطِيكَ رَبُّكَ فَتَرۡضَىٰٓ ﴿٥﴾

أَلَمۡ يَجِدۡكَ يَتِيمٗا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾

وَوَجَدَكَ ضَآلّٗا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾

وَوَجَدَكَ عَآئِلٗا فَأَغۡنَىٰ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 93 อัฎ-ฎุฮา (เวลากลางวัน)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัฎ ฎุหา
ขอสาบานต่อเวลากลางวัน (ช่วงที่ยังมีแสงสว่างอยู่)

(2) วัลลัยลิ อิซา สะญา
และต่อเวลากลางคืนเมื่อมันได้เข้ามาปกคลุม

(3) มา วัดดะอฺกะ ร็อบบุกะ วะมา เกาะลา
พระผู้อภิบาลของเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งเจ้า และพระองค์ไม่ได้โกรธเคืองเจ้า

(4) วะลัลอาคิเราะตุ ค็อยรุล ละกะ มินัล อูลา
แน่นอน สิ่งที่เจ้าจะได้รับในภายหลังย่อมดีกว่าสิ่งที่เจ้าได้รับในตอนแรก (เช่นสิ่งที่ท่านนบีได้รับในโลกหน้าย่อมดีกว่าสิ่งที่ท่านนบีได้รับในโลกนี้ เป็นต้น)

(5) วะละเสาฟะ ยุอ์ฏีกะ ร็อบบุกะ ฟะตัรฎอ
และพระผู้อภิบาลของเจ้าจะมอบให้แก่เจ้า จนเจ้าพอใจ (สิทธิในการให้ชะฟาอะฮฺ ให้การช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น)

(6) อะลัม ยะญิดกะ ยะตีมัน ฟะอาวา
พระองค์ไม่ได้พบว่าเจ้าเป็นเด็กกำพร้า แล้วให้ที่พักพิงหรอกหรือ?

(7) วะวะญะดะกะ ฎอ-ลลัน ฟะฮะดา
ทั้งยังพบว่าเจ้านั้นหลงทาง (ไม่รู้จักสัจธรรม) และได้ชี้ทางที่ถูกต้องให้ (แก่เจ้า)

(8) วะวะญะดะกะ อาอิลัน ฟะอัฆนา
และพบว่าเจ้านั้นยากไร้ และได้ให้ความมั่งคั่ง

فَأَمَّا ٱلۡيَتِيمَ فَلَا تَقۡهَرۡ ﴿٩﴾

وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ﴿١٠﴾

وَأَمَّا بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثۡ ﴿١١﴾

(9) ฟะอัมมัล ยะตีมะ ฟะลา ตักฺฮัร

ดังนั้นเจ้าจงอย่าได้อธรรมต่อเด็กกำพร้า

(10) วะอัมมัส สาอิละ ฟะลา ตันฮัร

และจงอย่าได้ตวาดขับไล่ผู้เดือดร้อนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ

(11) วะอัมมา บินิอฺมะติ ร็อบบิกะ ฟะหัดดิษ

และความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลที่มีต่อเจ้านั้น เจ้าจงกล่าว (รำลึก) ถึง (ด้วยสำนึกในความเมตตา)

اَلْشَّرْحِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

ٱلَّذِىٓ أَنقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

فَإِذَا فَرَغْتَ فَٱنصَبْ ﴿٧﴾

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرْغَب ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 94 อัช-ชัรฮฺ (การให้ความกระจ่าง)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อะลัม นัชเราะห์ ละกะ ศ็อดร็อก
เราไม่ได้ให้ความกระจ่างแก่หัวอกของเจ้ากระนั้นหรือ (โดยให้ศาสนาเป็นเรื่องง่ายดาย และให้ท่านนบีเข้าใจเรื่องศาสนาอย่างถ่องแท้)

(2) วะวะเฏาะอ์นา อันกะ วิซ์ร็อก
อีกทั้งยังได้ปลดเปลื้องบาปออกไปจากเจ้า

(3) อัลละซี อันเกฺาะเฏาะ เซฺาะฮ์ร็อก
(บาป) ที่เป็นสิ่งหนักอึ้งบนหลังของเจ้า

(4) วะเราะฟะอ์นา ละกะ ซิกร็อก
และเราได้ยกเจ้าให้สูงส่ง โดยให้มีการกล่าวถึงเจ้า (เช่น ในการกล่าวชะฮาดะฮฺ ชื่อของท่านนบีได้รับการกล่าวถึง ต่อจากนามของ อัลลอฮฺ เป็นต้น)

(5) ฟะอินนะ มะอ์ัล อุสริ ยุสรอ
ในความยากลำบากนั้นจะมีความง่ายดาย (ต่างๆ) อยู่ด้วยเสมอ

(6) อินนะ มะอ์ัล อุสริ ยุสรอ
ไม่ว่าจะเป็นความยากลำบากใดจะมีความง่ายดาย (ต่างๆ) อยู่ด้วยเสมอ

(7) ฟะอิซา ฟะร็อฆมะ ฟันศ็อบ
ดังนั้นเมื่อเสร็จสิ้นจากธุระ (ทางโลก) แล้ว จงทุ่มเททำอิบาดะฮฺ (เพื่อ อัลลอฮฺ)

(8) วะอิลา ร็อบบิกะ ฟัรฆอบ
และเจ้าจงมุ่งหวังปรารถนา (การตอบรับการงานและคำขอ) จากพระผู้อภิบาลของเจ้าเพียงผู้เดียว

اَلتِّيْنِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيْتُونِ ﴿١﴾

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

وَهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ٱلْأَمِينِ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

ثُمَّ رَدَدْنَٰهُ أَسْفَلَ سَٰفِلِينَ ﴿٥﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ

فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِٱلدِّينِ ﴿٧﴾

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨﴾

ซูเราะฮฺที่ 95 อัต-ตีน (มะเดื่อ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัตตีนิ วัซซัยตูน

ขอสาบานต่อมะเดื่อ และมะกอก (ท่าน อัลกุรฎุบี ขยายความว่า มะเดื่อ สื่อถึงมัสยิดของชาวกะฮฺฟ ในขณะที่ท่านก่อตาดะฮฺกับท่านอิบนุซัยดฺขยายความว่ามะกอก สื่อถึงมัสยิดอัลอักศอ-วัลลอฮุอะอฺลัม)

(2) วะฎูริ สีนีน

ต่อภูเขาฎูรซีนาย (ที่ท่านนบีมูซาไปรับบทบัญญัติจาก อัลลอฮฺ)

(3) วะฮาซัล บะละดิล อะมีน

และต่อเมืองนี้ที่ปลอดภัย (มัสยิด อัลฮะรอม มักกะฮฺ)

(4) ละก็อด เคาะลักนัล อินสานะ ฟี อะห์สะนิ ตักวีม

แน่นอนยิ่ง เราได้สร้างให้มนุษย์อยู่ในรูปร่างที่งดงามที่สุด

(5) ษุมมะ เราะดัดนาฮุ อัสฟะละ สาฟิลีน

แล้วเราได้ให้เขากลับไปสู่สภาพที่ต่ำต้อยที่สุด (เมื่อแก่ชรา และเมื่อถูกลงโทษในไฟนรก)

(6) อิลลัล ละซีนะ อามะนู วะอะมิลุศ ศอลิหาติ ฟะละฮุม อัจญ์รุน ฆ็อยรุ มัมนูน

เว้นแต่ผู้ศรัทธาที่ทำสิ่งดีงามต่างๆ พวกเขาจะได้รับรางวัลเหลือคณานับ (ไม่มีที่สิ้นสุด)

(7) ฟะมา ยุกัซซิบุกะ บะอ์ดุ บิดดีน

แล้วสิ่งใดหลังจากนี้อีกเล่า (ภายหลังการมาของสัจธรรม) ที่ทำให้เจ้า (มนุษย์) ปฏิเสธต่อการตอบแทน การคืนชีพ

(8) อะลัยสัลลอฮุ บิอะห์กะมิล หากิมีน

อัลลอฮฺมิใช่ผู้ตัดสินที่ยุติธรรมที่สุดในหมู่ผู้ยุติธรรม หรอกหรือ?

اَلْعَلَقِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقْرَأْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

ٱقْرَأْ وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ ٱلْإِنسَٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾

أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجْعَىٰٓ ﴿٨﴾

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 96 อัล-อ่าลัก (ก้อนเลือด)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิกฺเราะอ์ บิสมิ ร็อบบิกัล ละซี เคาะลัก

จงอ่านด้วยชื่อของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้เป็นผู้สร้าง (เป็นที่มาของบทบัญญัติการเริ่มอ่านอัลกุรอาน ด้วยการกล่าว บิสมิลลาฮฺ)

(2) เคาะละก็อล อินสานะ มิน อะลัก

ผู้สร้างมนุษย์มาจากก้อนเลือด

(3) อิกฺเราะอ์ วะร็อบบุกัล อักร็อม

จงอ่านเถิด พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นคือผู้ใจบุญ

(4) อัลละซี อุลละมะ บิล เกาะลัม

ผู้ที่สอนการใช้ปากกา

(5) อุลละมัล อินสานะ มาลัม ยะอฺลัม

ผู้สอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้

(6) กัลลา อินนัล อินสานะ ละยัฏฆอ

ทว่ามนุษย์นั้นช่างเกินเลยขอบเขต ช่างโอหังยิ่งนัก

(7) อัรเราะอาฮุส ตัฆนา

ในการที่คิดว่าตนนั้นอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งใคร

(8) อินนะ อิลา ร็อบบิกัร รุจญ์อา

แน่นอน (เมื่อถึงเวลา) พวกเขาต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเจ้า

(9) อะเราะอัยตัล ละซี ยันฮา

จงบอกข้าถึงลักษณะของผู้ที่ชอบขัดขวาง (ในที่นี้ หมายถึงอบูจะฮัล)

عَبۡدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ﴿١٠﴾

أَرَءَيۡتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلۡهُدَىٰٓ ﴿١١﴾

أَوۡ أَمَرَ بِٱلتَّقۡوَىٰٓ ﴿١٢﴾

أَرَءَيۡتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٣﴾

أَلَمۡ يَعۡلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾

كَلَّا لَئِن لَّمۡ يَنتَهِ لَنَسۡفَعَۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

نَاصِيَةٖ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٖ ﴿١٦﴾

فَلۡيَدۡعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٧﴾

سَنَدۡعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

كَلَّا لَا تُطِعۡهُ وَٱسۡجُدۡ وَٱقۡتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

(10) อับดัน อิซา ศ็อลลา

(เขาขัดขวาง) บ่าวคนหนึ่ง (ท่านนบี) จากการละหมาด

(11) อะเราะอัยตะ อิน กานะ อฺะลัล ฮุดา

จงบอกข้าชิว่าหากบ่าว (ที่ละหมาด) คนนั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง

(12) เอาอะมะเราะ บิตตักฺวา

หรือสั่งใช้ผู้คนให้มีความยำเกรง (แล้วทำไมถึงต้องขัดขวางคนทำดีด้วย?)

(13) อะเราะอัยตะ อิน กัซซะบะ วะตะวัลลา

จงบอกข้าชิว่าหากเขา (ผู้ที่ขัดขวางนั้น) เป็นผู้ปฏิเสธและผินหลังให้ (สัจธรรม)

(14) อะลัม ยะอฺลัม บิ อันนัล ลอฮะ ยะรอ

เขาไม่รู้หรือว่า อัลลอฮฺนั้นมองเห็น (การขัดขวางของเขา) อย่างแน่นอน

(15) กัลลา ละอิลลัม ยันตะฮิ ละนัสฟะอฺัม บินนาศิยะฮ์

ทว่าหากเขายังไม่หยุดยั้งพฤติกรรมเยี่ยงนั้น แน่นอนเราจะกระชากลากหนังศีรษะของเขา

(16) นาศิยะติน กาซิบะติน คอฏิอะฮ์

หนังศีรษะของจอมโกหกที่ประพฤติชั่ว

(17) ฟัลยัดอุ นาดิยะฮ์

จงให้เขาเรียกกลุ่มคนของเขา (มาช่วยเหลือเขา)

(18) สะนัดอุซ ซะบานิยะฮ์

เราจะเรียกมลาอิกะฮฺผู้ทำหน้าที่ลงโทษคนชั่วมา

(19) กัลลา ลา ตุฏิอ์ฮุ วัสญุด วักฺตะริบ

อย่ากระนั้นเลย อย่าได้เชื่อฟังเขา แต่จงก้มกราบ (ต่อ อัลลอฮฺ) และจงเข้าใกล้พระองค์ (ด้วยการงานที่ดีและจริงใจ) ต่อไป

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ﴿١﴾

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ﴿٢﴾

لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾

سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ﴿٥﴾

ซูเราะฮฺที่ 97 อัล-ก็อดรฺ (ค่ำคืนแห่งการกำหนด)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อินนา อันซัลนาฮุ ฟี ลัยละติล ก๎อดร์
แน่นอน เราได้ประทาน อัลกุรอาน ลงมาในคืน อัลก็อดรฺ

(2) วะมา_ อัดรอกะ มา ลัยละตุล ก๎อดร์
แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่าคืน อัลก็อดรฺ นั้นคืออะไร

(3) ลัยละตุล ก๎อดริ ค็อยรุม มิน อัลฟิ ชะฮ์ร์
คืน อัลก็อดรฺ นั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือนเสียอีก

(4) ตะนัซซะลุล มะลาอิกะตุ วัรรูหุ ฟีฮา บิอิซนิ ร็อบบิฮิม มิน กุลลิ อัมร์
ในค่ำคืนนั้น บรรดามลาอิกะฮฺ และ อัลรูฮฺ (ท่านจิบรีล) ต่างพากันลงมา (ยังผืนแผ่นดิน) ตามที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาอนุญาต เพื่อทำการงานต่างๆ (ตามที่ อัลลอฮฺกำหนดไว้)

(5) สะลามุน ฮิยะ หัตตา มัฏละอิล ฟัจญ์ร์
จะมีแต่ความสันติในค่ำคืนนั้น ตราบรุ่งอรุณ

اَلْبَيِّنَة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ
مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿ ١ ﴾
رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُواْ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿ ٢ ﴾
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿ ٣ ﴾
وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
ٱلْبَيِّنَةُ ﴿ ٤ ﴾
وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعْبُدُواْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلْقَيِّمَةِ ﴿ ٥ ﴾

ซูเราะฮฺที่ 98 อัล-บัยยินะฮฺ (สิ่งที่ชัดเจน)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) ลัม ยะกุนิล ละซีนะ กะฟะรู มิน อะฮ์ลิล กิตาบิ วัลมุชริกีนะ มุนฟักกีนะ หัตตา ตะอ์ติยะ ฮุมุล บัยยินะฮ์

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งจากชาวคัมภีร์และผู้ตั้งภาคีจะไม่มีทางหลุดพ้นจากความหลงผิดของพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งที่ชัดแจ้ง

(2) เราะสูลุม มินัล ลอฮิ ยัตลู ศุหุฟัม มุเฏาะฮ์ ฮะเราะฮ์

คือร่อซูลที่มาจาก อัลลอฮฺ (ท่านนบีมุฮัมมัด ขออัลลอฮฺให้พรและความสันติแก่ท่าน) ที่อ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์

(3) ฟีฮา กุตุบุน กิ๋อยยิมะฮ์

ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติต่างๆ ที่เที่ยงตรง

(4) วะมา ตะฟัรเราะกิ๋อล ละซีนะ อูตุลกิตาบะ อิลลา มิม บะอ์ดิ มาญาอัตฮุมุล บัยยินะฮ์

และชาวคัมภีร์ไม่ได้แตกแยกกันเว้นแต่ภายหลังจากที่พวกเขามั่นใจในสิ่งที่ชัดแจ้งนี้ (พวกเขาเชื่อว่านบีคือคนที่ อัลลอฮฺ สัญญาไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา แต่พวกเขาแตกแยกกันว่าจะตามหรือไม่ตามดี)

(5) วะมา_อุมิรู อิลลา ลิยะอ์บุดุลลอฮะ มุคลิศีนะ ละฮุดดีนะ หุนะฟาอะ วะยุกีมุศ เศาะลาตะวะยุอ์ตุซซะกาฮ์^วะซาลิกะ ดีนุล กิ๋อยยิมะฮ์

ทั้งที่พวกเขาไม่ได้ถูกสั่งใช้ให้กระทำการใด (ทั้งจากคัมภีร์เก่าของพวกเขาและอัลกุรอาน) นอกจากทำให้ อัลลอฮฺ รักและพอใจในตัวพวกเขาอย่างจริงใจ เป็นผู้ครองตนในแนวทางที่ดีงาม และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ทำการบริจาคทาน เช่นนี้คือศาสนาที่เที่ยงตรง

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٦﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٧﴾
جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ
ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ ﴿٨﴾

(6) อินนัลละซีนะ กะฟะรู มิน อะฮ์ลิล กิตาบิ วัลมุชริกีนะ ฟี นาริ ญะฮันนะมะ คอลิดีนะ ฟีฮา^ อุลา_อิกะ ฮุม ชัรรุล บะรีย์ยะฮ์

แน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งจากชาวคัมภีร์และผู้ตั้งภาคีจะได้อยู่ในนรก จะฮันนัม พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาคือกลุ่มชนที่ชั่วช้าที่สุด

(7) อินนัล ละซีนะ อามะนู วะอะมิลุศ ศอลิหาติ อุลา_อิกะ ฮุม ค็อยรุล บะรีย์ยะฮ์

แน่นอน บรรดาผู้ศรัทธาที่ทำสิ่งดีงามต่างๆ พวกเขาคือกลุ่มชนที่ดีที่สุด

(8) ญะซา_อุฮุม อินดะ ร็อบบิฮิม ญันนาตุ อัดนิน ตัจญ์รีมิน ตะห์ติฮัล อันฮารุ คอลิดีนะ ฟีฮา อะบะดา^เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม วะเราะฎู อันฮ์^ซาลิกะ ลิมัน เคาะชิยะ ร็อบบะฮ์

ผลตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา คือสรวงสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างนั้นมีธารน้ำหลากสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮพอใจพวกเขา และพวกเขาพอใจพระองค์ นั่น (คือผลตอบแทน) สำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของเขา

اَلزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿ ١ ﴾

وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿ ٢ ﴾

وَقَالَ ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا ﴿ ٣ ﴾

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿ ٤ ﴾

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿ ٥ ﴾

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿ ٦ ﴾

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿ ٧ ﴾

وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿ ٨ ﴾

ซูเราะฮฺที่ 99 อัซ-ซัลซ่าละฮฺ
(การสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิซา ซุลซิละติล อัรฎุ ซิลซาละฮา

เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงถึงขีดสุด (ในวันกิยามะฮฺ)

(2) วะอัคเราะญะติล อัรฎุ อัษกฺอละฮา

และมันได้ขับเอาสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในมันออกมา (ทั้งซากศพและสินทรัพย์ต่างๆ)

(3) วะกฺอลัล อินสานุ มาละฮา

ผู้คน (ที่ถูกขับออกมา) จะพากันกล่าวว่า นี่มันเรื่องอะไรกัน?!

(4) เยามะอิซิน ตุหัดดิษุ อัคบาเราะฮา

ในวันนั้น แผ่นดินจะบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนมัน (เรื่องราวที่เป็นพยานให้กับการงานทั้งหมดของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน ทั้งมนุษย์และสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะดีหรือเลว)

(5) บิอันนะ ร็อบบะกะ เอาหาละฮา

(การเล่าเรื่องราวนี้เป็นไป) ตามคำสั่งของพระผู้อภิบาลของเจ้า (ซึ่งแผ่นดินจะไม่ฝ่าฝืนเด็ดขาด)

(6) เยามะอิซี ยัศดุรุน นาสุ อัชตาตัล ลิยุเรอ์า อะอฺมาละฮุม

ในวันนั้น มนุษย์จะกระจายออกมาเป็นกลุ่มๆ เพื่อดูผลงานของพวกเขา

(7) ฟะมัย ยะอฺมัล มิษกฺอละ ซัรเราะติน ค็อยร็อย ยะเราะฮ์

ต่อให้ผู้ใดทำความดีเพียงเท่าเศษธุลี เขาจะได้เห็นมัน

(8) วะมัย ยะอฺมัล มิษกฺอละ ซัรเราะติน ชัรร็อย ยะเราะฮ์

และต่อให้ใครทำความชั่วเพียงเท่าเศษธุลี เขาก็จะได้เห็นมัน

اَلْعَادِيَاتِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ﴿٤﴾

فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ﴿٥﴾

إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

۞أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٩﴾

وَحُصِّلَ مَا فِى ٱلصُّدُورِ ﴿١٠﴾

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌۢ ﴿١١﴾

ซูเราะฮฺที่ 100 อัล-อาดิยาต (ม้าศึกที่กำลังหอบ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัลอาดิยาติ ฎ็อบหา

ขอสาบานต่อม้าศึกที่หอบในขณะที่พุ่งกระโจน (ในยามสงคราม)

(2) ฟัลมูริยาติ ก็อดหา

ต่อกีบเท้า (ม้า) ที่กระแทกกับหิน จนเกิดประกายไฟ

(3) ฟัลมุฆีรอติ ศุบหา

ต่อม้าศึกที่จู่โจมข้าศึกในยามเช้า

(4) ฟะอะษัรนะ บิฮี นักอา

ที่ทำให้เกิดฝุ่นตลบอบอวล

(5) ฟะวะสัฏนะ บิฮี ญัมอา

และได้ทะลวงไปยังใจกลางข้าศึก (แปลได้เช่นกันว่าเป็นการสาบานต่ออูฐในช่วงฮัจย์)

(6) อินนัล อินสานะ ลิร็อบบิฮี ละกะนูด

แน่นอน มนุษย์นั้นช่างเป็นผู้ดื้อดึง (เนรคุณ) ต่อพระผู้อภิบาลของเขายิ่ง

(7) วะอินนะฮู อะลา ซาลิกะ ละชะฮีด

และเขาจะต้องเป็นพยานในเรื่องนี้อย่างแน่นอน

(8) วะอินนะฮู ลิหุบบิล ค็อยริ ละชะดีด

แน่นอน เขานั้นช่างลุ่มหลงคลั่งไคล้ในทรัพย์สมบัติ

(9) อะฟะลา ยะอฺละมุ อิซา บุอ์ิษิเราะ มาฟิลกุบูร

เขาไม่รู้หรือว่าเมื่อผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกคืนชีพขึ้นมา

(10) วะหุศศิละ มา ฟิศ ศุดูร

และสิ่ง (ที่ถูกปิดบัง) ในอกได้ถูกตีแผ่ออกมา

(11) อินนะ ร็อบบะฮุม บิฮิม เยามะอิซิล ละเคาะบีร

แน่นอน ในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาย่อมรู้ดีถึงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา

ٱلْقَارِعَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْقَارِعَةُ ﴿١﴾

مَا ٱلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

يَوْمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ ٱلْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنفُوشِ ﴿٥﴾

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٦﴾

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٨﴾

فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾

نَارٌ حَامِيَةٌۢ ﴿١١﴾

ซูเราะฮฺที่ 101 อัล-กอริอะฮฺ (วันที่น่าสะพรึงกลัว)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อัลกฺอริอฺะฮ์

อัลกอริอะฮฺ (วันที่น่าสะพรึงกลัว)

(2) มัล กฺอริอฺะฮ์

อัลกอริอะฮฺ คืออะไร?

(3) วะมา_อัดรอกะ มัล กฺอริอฺะฮ์

แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่า อัลกอริอะฮฺ คืออะไร?

(4) เยามะยะกูนุน นาสุ กัล ฟะรอชิล มับษูษ

วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่บินว่อน (กระจัดกระจายสับสนอลหม่าน)

(5) วะตะกูนุล ญิบาลุ กัล อิฮ์นิล มันฟูช

และหมู่ขุนเขาต่างเป็นเช่นขนสัตว์ที่ฟุ้งว่อน

(6) ฟะอัมมา มัน ษะกุลัต มะวาซีนุฮ์

สำหรับผู้ที่ตาชั่งของเขาหนัก

(7) ฟะฮุวะ ฟี อีชะติร รอฎิยะฮ์

เขาจะมีชีวิตที่ผาสุก

(8) วะอัมมา มัน ค็อฟฟัต มะวาซีนุฮ์

ส่วนผู้ที่ตาชั่งของเขาเบา

(9) ฟะอุมมุฮู ฮาวิยะฮ์

ที่พำนักของเขาคือ ฮาวิยะฮฺ (หุบเหวลึก)

(10) วะมา_อัดรอกะ มาฮิยะฮ์

แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่า มัน (ฮาวิยะฮฺ) คืออะไร?

(11) นารุน หามิยะฮ์

มันคือไฟนรกที่ร้อนแรง (เกินจินตนาการ)

ٱلتَّكَاثُرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلۡهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿١﴾

حَتَّىٰ زُرۡتُمُ ٱلۡمَقَابِرَ ﴿٢﴾

كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ﴿٣﴾

ثُمَّ كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾

كَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُونَ عِلۡمَ ٱلۡيَقِينِ ﴿٥﴾

لَتَرَوُنَّ ٱلۡجَحِيمَ ﴿٦﴾

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيۡنَ ٱلۡيَقِينِ ﴿٧﴾

ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

ซูเราะฮ์ที่ 102 อัต-ต่ากาษุร
(การอวดอ้างความมั่งคั่ง)

ด้วยนามของอัลลอฮ์ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อัลฮากุมุต ตะกาษุร

การอวดอ้างความมั่งคั่ง (ของทรัพย์สินลูกหลาน และจำนวนพลพรรค) ทำให้พวกเจ้าเผอเรอหลงลืม

(2) หัตตา ซุรตุมุล มะกอบิร

จนเมื่อพวกเจ้าได้เยือนหลุมศพ (จนเมื่อความตายได้มาหาพวกเจ้า)

(3) กัลลา เสาฟะ ตะอ์ละมูน

เปล่าเลย พวกเจ้าจะได้รู้

(4) ษุมมะ กัลลา เสาฟะ ตะอ์ละมูน

แล้วเปล่าเลย พวกเจ้าจะได้รู้แน่

(5) กัลลา เลาตะอ์ละมูนะ อิลมัล ยะกีน

เปล่าเลย หากพวกเจ้ารู้จริง (รู้ชัดอย่างปราศจากข้อสงสัย)

(6) ละตะเราวุนนัล ญะหีม

พวกเจ้าจะเห็นไฟนรกที่ลุกโชนอย่างแน่นอน

(7) ษุมมะ ละตะเราวุนนะฮา อัยนัล ยะกีน

และในภายหลังพวกเจ้าจะได้เห็นมัน (ไฟนรกนั้น) กับตาอย่างชัดเจน (หมดทางสงสัย)

(8) ษุมมะ ละตุสอะลุนนะ เยามะอิซิน อะนิน นะอีม

แล้วในวันนั้น (ภายหลังจากที่พวกเจ้าได้เห็นไฟนรกแล้ว) พวกเจ้าจะถูกถามถึงความโปรดปรานต่างๆ (ที่พวกเจ้าได้รับจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า)

ٱلْعَصْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَصْرِ ﴿١﴾

إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَفِى خُسْرٍ ﴿٢﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْاْ بِٱلصَّبْرِ ﴿٣﴾

ซูเราะฮฺที่ 103 อัล-อัศรฺ (กาลเวลา)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัลอัศร์

ขอสาบานต่อกาลเวลา (ยามเย็น)

(2) อินนัล อินสานะ ละฟี คุสร์

แน่นอน มนุษย์นั้น ขาดทุน

(3) อิลลัลละซีนะ อามะนู วะอฺะมิลุศ ศอลิหาติ วะตะวาเศาะ บิล หักฺกิ วะตะวาเศาะ บิศ ศ็อบร์

เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาที่ทำสิ่งดีงามต่างๆ และคอยสั่งเสียกันในสิ่งที่ถูกต้อง และคอยสั่งเสียกันให้มีความอดทน

اَلْهُمَزَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾

ٱلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۥ ﴿٢﴾

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ ﴿٣﴾

كَلَّا ۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

ٱلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾

إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾

فِى عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

ซูเราะฮฺที่ 104 อัล-ฮุม่าซะฮฺ (ผู้ที่ชอบใส่ร้าย)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) วัยลุล ลิกุลลิ ฮุมะซะติล ลุมะซะฮ์

ความหายนะจะมีแก่ผู้ที่ชอบใส่ร้าย และทำลายผู้อื่น (ทั้งต่อหน้าและลับหลัง)

(2) อัลละซี ญะมะอะ มาเลา วะอัดดะดะฮ์

ผู้ที่สะสมทรัพย์สิน และหมั่นนับมันอยู่เสมอ (ตระหนี่ถี่เหนียว)

(3) ยะห์สะบุ อันนะ มาละฮู อัคละดะฮ์

เขาคิดว่าทรัพย์สินของเขาจะทำให้เขาอยู่ได้ตลอดไปอย่างแน่นอน

(4) กัลลา^ละยุมบะซันนะ ฟิลหุเฏาะมะฮ์

เปล่าเลย แน่นอน เขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก อัลฮุเฏามะฮฺ (ไฟทำลายล้างที่ทำให้ทุกอย่างแหลกลาญ)

(5) วะมา_อัดรอกะ มัลหุเฏาะมะฮ์

แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่า อัลฮุเฏาะมะฮฺ นั้นคืออะไร?

(6) นารุลลอฮิล มูเกาะดะฮ์

คือไฟของอัลลอฮฺ ที่ถูกจุดให้ลุกโชน (มาเป็นเวลานานแสนนาน)

(7) อัลละตี ตัฏเฏาะลิอุ อะลัล อัฟอิดะฮ์

ซึ่งมันจะแผดเผาลุกไหม้ (ทุกส่วนของเขาจน) ไปถึงหัวใจ (และเมื่อนั้นร่างกายจะถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อรับความทรมานต่อไป)

(8) อินนะฮา อะลัยฮิม มุอ์เศาะดะฮ์

แน่นอน มันจะถาโถมปกคลุมพวกเขาเป็นชั้นเป็นชั้นอย่างมิดชิด (ทุกกระเบียดนิ้ว)

(9) ฟีอะมะดิม มุมัดดะดะฮ์

ในลักษณะของเสาชะลูดที่มาจากเพลิงนรก

ٱلْفِيْلِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَٰبِ ٱلْفِيلِ ﴿١﴾

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

ซูเราะฮฺที่ 105 อัล-ฟีล (ช้าง)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อะลัม ตะเราะ กัยฟะ ฟะอฺละ ร็อบบุกะ บิอัศหาบิลฟีล

จงพิจารณาดูว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจัดการกับกลุ่มคนที่มากับช้างอย่างไร (กองทัพกษัตริย์อับรอฮะฮฺที่ยกทัพมาเพื่อทำลายกะอฺบะฮฺ)

(2) อะลัม ยัจญ์อฺัล กัยดะฮุม ฟีตัฏลีล

พระองค์ไม่ได้ทำให้แผนการณ์ของพวกเขาล้มเหลวหรอกหรือ?

(3) วะอัรสะละ อะลัยฮิม ฏ็อยร็อน อะบาบีล

พระองค์ได้ส่งนกเป็นฝูงๆ มาเหนือพวกเขา

(4) ตัรมีฮิม บิหิญาเราะติม มินสิจญ์ญีล

หมู่นกนั้นได้ปาพวกเขาด้วยหินที่มาจากดินที่ถูกเผา

(5) ฟะญะอฺละฮุม กะอัศฟิม มะอ์กูล

แล้วพระองค์ได้ทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูกบดเคี้ยวแล้วถูกขับถ่ายออกมา

قُرَيْشٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لِإِيلَٰفِ قُرَيْشٍ ﴿ ١ ﴾

إِۦلَٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ ﴿ ٢ ﴾

فَلْيَعْبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ﴿ ٣ ﴾

ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۢ ﴿ ٤ ﴾

ซูเราะฮฺที่ 106 กุร็อยชฺ (ชาวกุร็อยช์)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) ลิอีลาฟิ กุร็อยช์

เพื่อให้ความสงบสุขแก่ชาวกุร็อยชฺ (ท่านอิบนุกะษีรอธิบายว่าซูเราะฮฺนี้มีความหมายต่อเนื่องจากซูเราะฮฺก่อนหน้านี้คือซูเราะฮฺ อัลฟีล-วัลลอฮุอะอฺลัม)

(2) อีลาฟิฮิม ริห์ละตัชชิตา_อิ วัศศ็อยฟ์

อีกทั้งยังความสงบสุขที่ให้แก่พวกเขาในการเดินทางช่วงฤดูหนาวและช่วงฤดูร้อน (ในฤดูหนาวชาวกุรอยชฺจะเดินทางไปค้าขายที่เมืองเยเมน ส่วนฤดูร้อนจะไปค้าขายที่เมืองชาม ซึ่งชาวเมืองท้องถิ่นแต่ละที่จะให้เกียรติพวกเขามาก เนื่องจากนับถือว่าพวกเขาเป็นคนจากแผ่นดินต้องห้าม)

(3) ฟัลยะอ์บุดู ร็อบบะ ฮาซัลบัยต์

ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลบ้านหลังนี้ (อัลกะอฺบะฮฺ) เถิด (ทำให้พระองค์รักพระองค์พอใจ)

(4) อัลละซี อัฏอะมะฮุม มินญูอิว วะอามะนะฮุม มินเคอ์ฟ์

พระองค์คือผู้ให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิวโหย และให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้รอดพ้นจากความหวาดกลัว

ٱلْمَاعُوْنِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾

فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ﴿٢﴾

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾

وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ﴿٧﴾

ซูเราะฮฺที่ 107 อัล-มาอูน (ของใช้ทั่วไป)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อะเราะอัยตัล ละซี ยุกัซซิบุ บิดดีน

จงบอกข้าถึงลักษณะของผู้ปฏิเสธวันแห่งการไต่สวนตอบแทน

(2) ฟะซาลิกัล ละซี ยะดุอ์อุล ยะตีม

เขาคือคน (ที่มีจิตใจชั่วร้าย) ที่อธรรมต่อเด็กกำพร้า

(3) วะลา ยะหุฏฏุ อะลา เฏาะอามิล มิสกีน

และยังไม่สนับสนุนให้แจกจ่ายอาหารแก่ผู้ขัดสน

(4) ฟะวัยลุล ลิลมุศ็อลลีน

และความหายนะจะเกิดแก่บรรดาผู้ละหมาด

(5) อัลละซีนะฮุม อัน เศาะลาติฮิม สาฮูน

ผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญกับการละหมาดของพวกเขา (ไม่ละหมาดตามเวลา ตามรูปแบบที่ควรจะเป็น หรือไม่ละหมาดเลย)

(6) อัลละซีนะฮุม ยุรออูน

ผู้ที่ทำเพื่ออวดอ้างให้คนอื่นเห็น

(7) วะยัมนะอูนัล มาอูน

อีกทั้งยังไม่ยอมให้ยืมของใช้ทั่วไป (เช่นถ้วยโถโอชาม หรือสิ่งของที่ไม่เสียหายอะไรหากให้ยืมไป)

اَلْكَوْثَرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ ٱلْكَوْثَرَ ﴿١﴾

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ﴿٢﴾

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

ซูเราะฮฺที่ 108 อัล-เกาซัร (ความดีงามมากมาย)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อินนา_อะอ์ฏ็อยนากัลเกาษัร

แน่นอน เราได้มอบความดีงามมากมายให้แก่เจ้า (ครอบคลุมสิ่งดีงามต่างๆ ในโลกนี้ สิ่งดีงามต่างๆ ในโลกหน้า รวมถึงบ่อน้ำก่อนเข้าสวรรค์ และบึงน้ำในสวรรค์)

(2) ฟะศ็อลลิ ลิร็อบบิกะ วันหัร

ดังนั้นจงละหมาด และจงเชือดสัตว์พลี เพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

(3) อินนะชานิอะกะ ฮุวัล อับตัร

ผู้ที่ถูกทอดทิ้งอย่างแท้จริงคือศัตรูของเจ้า (ไม่ใช่เจ้า)

หมายเหตุ เนื่องจากผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคนั้นได้เยาะเย้ย ถากถาง ท่านนบี ว่าท่านนั้นโดนอัลลอฮฺทอดทิ้ง เพราะพระองค์ได้ให้ลูกชายทั้ง 3 คนของท่าน เสียชีวิตตั้งแต่แบเบาะ ซึ่งอาหรับถือว่าคนที่ไม่มีลูกชายเป็นคนที่ไร้ทายาทที่ถูกทอดทิ้ง ดังนั้นอัลลอฮฺจึงได้ประทานบทนี้มา เพื่อยืนยันว่าท่านนบีไม่ใช่ผู้ที่ถูกพระเจ้าทอดทิ้ง แต่เป็นศัตรูของพระเจ้าต่างหากที่จะถูกพระองค์ทอดทิ้ง - วัลลอฮุอะอฺลัม

اَلْكَافِرِيْنَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١﴾

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ﴿٤﴾

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

ซูเราะฮฺที่ 109 อัล-กาฟิรูน
(ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย)

<u>ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา</u>

(1) กุล ยาอัยยุฮัล กาฟิรูน

เจ้า (มุฮัมมัด) จงกล่าวว่า “ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย” (คำสั่งที่มีต่อท่านนบีคือคำสั่งที่มีต่อผู้ศรัทธา)

(2) ลา_อะอฺบุดุ มาตะอฺบุดูน

“ฉันจะไม่เคารพภักดีต่อสิ่งที่พวกคุณเคารพภักดี”

(3) วะลา_อันตุม อาบิดูนะ มาอะอฺบุด

“และพวกคุณต่างไม่ได้เคารพภักดีต่อผู้ที่ฉันเคารพภักดี”

(4) วะลา_อะนะ อาบิดุม มา อะบัตตุม

“และฉันไม่ได้เคารพภักดีต่อสิ่งที่พวกคุณเคารพภักดี”

(5) วะลา_อันตุม อาบิดูนะ มา_อะอฺบุด

“และพวกคุณต่างไม่ได้เคารพภักดีต่อผู้ที่ฉันเคารพภักดี”

(6) ละกุม ดีนุกุม วะลิยะ ดีน

“พวกคุณมีศาสนาของพวกคุณ และฉันมีศาสนาของฉัน”

اَلنَّصْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ ٱللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًۢا ﴿٣﴾

ซูเราะฮฺที่ 110 อัน-นัศรฺ (ความช่วยเหลือ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) อิซา ญา_อะ นัศรุลลอฮิ วัลฟัตห์

เมื่อความช่วยเหลือของ อัลลอฮฺ มาถึง ซึ่งรวมถึงการพิชิต (มักกะฮฺ)

(2) วะเราะอัยตัน นาสะ ยัดคุลูนะ ฟีดีนิลลาฮิ อัฟวาญา

เมื่อเจ้าได้เห็นผู้คนทยอยเข้ารับศาสนาของอัลลอฮฺ เป็นกลุ่มๆ

(3) ฟะสับบิห์ บิหัมดิ ร็อบบิกะ วัสตัฆฟิรฮ์^อินนะฮู กานะ เตาวาบา

ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงขออภัยต่อพระองค์ เถิด แน่นอนยิ่ง พระองค์คือผู้รับการกลับเนื้อกลับตัว

اَلْمَسَدِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ أَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

وَٱمْرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلْحَطَبِ ﴿٤﴾

فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

ซูเราะฮฺที่ 111 อัล-มาซัด (ใยอินทผลัม)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) ตับบัต ยะดา อะบี ละฮะบิว วะตับบ์

มือทั้งสองของอะบูละฮับได้พบกับความหายนะแล้ว เฉกเช่นตัวเขาเอง

(2) มา อัฆนา อันฮุ มาลุฮู วะมา กะสับ

ทรัพย์สินและสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ไม่ได้ช่วยอะไรเขาเลย

(3) สะยัศลา นาร์อน ซาตะ ละฮับ

เขาจะถูกเผาไหม้ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน

(4) วัมเราะอะตุฮู หัมมาละตัล หะฏ็อบ

ทั้งภรรยาของเขา โดยนางจะเป็นผู้ขนฟืน (เพื่อนำไปเพิ่มความร้อนแรงของการลงโทษ)

(5) ฟีญีดิฮา หับลุม มิมมะสัด

ที่คอของนางมีเชือกที่ทำมาจากใยอินทผลัม

اَلْإِخْلَاصِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

ซูเราะฮฺที่ 112 อัล-อิคลาศ (ความจริงใจ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) กุล ฮุวัลลอฮุ อะหัด

เจ้า (มุฮัมมัด) จงกล่าวว่า “พระองค์คือ อัลลอฮฺ ผู้มีเพียงองค์เดียว” (คำสั่งที่มีต่อท่านนบี คือคำสั่งที่มีต่อผู้ศรัทธา)

(2) อัลลอฮุศ เศาะมัด

“อัลลอฮฺผู้เป็นที่พึ่ง”

(3) ลัม ยะลิด วะลัม ยูลัด

“พระองค์ไม่ให้กำเนิด และไม่ถูกให้กำเนิด”

(4) วะลัม ยะกุล ละฮู กุฟุวัน อะหัด

“และจะไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ (เด็ดขาด)”

ٱلْفَلَقُ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ซูเราะฮฺที่ 113 อัล-ฟ่าลัก (รุ่งอรุณ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) กุล อะอูซุ บิร็อบบิล ฟะลัก

เจ้า (มุฮัมมัด) จงกล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อผู้บริหารเวลารุ่งอรุณ” (คำสั่งที่มีต่อท่านนบีคือคำสั่งที่มีต่อผู้ศรัทธา)

(2) มิน ชัรริ มา เคาะลัก

“ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่มาจากสิ่งที่พระองค์สร้าง (เพราะพระองค์สร้างทุกอย่างมาเพื่อเป็นบททดสอบแก่เรา)”

(3) วะมิน ชัรริ ฆอสิกิน อิซา วะก็อบ

“จากความชั่วร้ายของยามค่ำคืนเมื่อมันแผ่คลุม”

(4) วะมิน ชัรริน นัฟฟาษาติ ฟิล อุก็อด

“จากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าปมเงื่อน”

(5) วะมิน ชัรริ หาสิดิน อิซา หะสัด

“และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา”

اَلنَّاسِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾

مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾

ٱلَّذِى يُوَسۡوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

ซูเราะฮฺที่ 114 อัน-นาซ (มนุษยชาติ)

ด้วยนามของอัลลอฮฺ ผู้เมตตาทุกสิ่ง ผู้เมตตาผู้ศรัทธา

(1) กุล อะอูซุ บิร็อบบิน นาส

เจ้า (มุฮัมมัด) จงกล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ” (คำสั่งที่มีต่อท่านนบีคือคำสั่งที่มีต่อผู้ศรัทธา)

(2) มะลิกิน นาส

“ผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จเหนือมนุษย์ทุกคน”

(3) อิลาฮิน นาส

“พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ”

(4) มิน ชัรริล วัสวาสิล ค็อนนาส

“ให้พ้นจากความชั่วร้ายของจอมกระซิบกระซาบที่คอยหลอกล่อ”

(5) อัลละซี ยุวัสวิสุ ฟี ศุดูริน นาส

“ผู้ที่คอยกระซิบกระซาบในหัวอกของผู้คน”

(6) มินัล ญินนะติ วันนาส

“ทั้งที่มาจากจิน (สิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างจากไฟ ถูกสร้างมาเพื่อให้ทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ เช่นเดียวกับมนุษย์) และมนุษย์”

ส่งท้าย

สารบัญ

คำนำ

ซูเราะฮฺที่ 1 อัลฟาติฮะฮฺ (บทเปิด)..... 2

ซูเราะฮฺที่ 78 อันนะบะ (เรื่องราว)..... 4

ซูเราะฮฺที่ 79 อัน-นาซิอาต (ผู้กระชากวิญญาณ)..... 12

ซูเราะฮฺที่ 80 อ่าบัซ (หน้าบึ้งตึง)..... 22

ซูเราะฮฺที่ 81 อัต-ตักวีร (การบีบม้วน)..... 30

ซูเราะฮฺที่ 82 อัล-อินฟิฏอร (การแตกสลาย)..... 36

ซูเราะฮฺที่ 83 อัล-มุต็อฟฟิฟีน (ผู้ที่คดโกงการชั่งตวง)..... 40

ซูเราะฮฺที่ 84 อัล-อินชิกอก (การแตกแยก)..... 48

ซูเราะฮฺที่ 85 อัล-บุรูจ (ดวงดาวสว่างไสว)..... 54

ซูเราะฮฺที่ 86 อัฏ-ฏอริก (ดาวที่ส่องแสง)..... 60

ซูเราะฮฺที่ 87 อัล-อะอฺลา (ผู้อยู่สูงสุด)..... 64

ซูเราะฮฺที่ 88 อัล-ฆอชิยะฮฺ (วันที่ครอบคลุม)..... 70

ซูเราะฮฺที่ 89 อัล-ฟัจรฺ (รุ่งอรุณ)..... 76

ซูเราะฮฺที่ 90 อัล-บ่าลัด (เมืองนี้)..... 84

ซูเราะฮฺที่ 91อัช-ชัมซุ (ดวงอาทิตย์)..... 90

ซูเราะฮฺที่ 92 อัล-ลัยลฺ (เวลากลางคืน)..... 94

ซูเราะฮฺที่ 93 อัฏ-ฎุฮา (เวลากลางวัน)..... 100

ซูเราะฮฺที่ 94 อัช-ชัรฮฺ (การให้ความกระจ่าง)..... 104

ซูเราะฮฺที่ 95 อัต-ตีน (มะเดื่อ) 106
ซูเราะฮฺที่ 96 อัล-อ่าลัก (ก้อนเลือด) 108
ซูเราะฮฺที่ 97 อัล-ก็อดรฺ (ค่ำคืนแห่งการกำหนด) 112
ซูเราะฮฺที่ 98 อัล-บัยยินะฮฺ (สิ่งที่ชัดเจน) 114
ซูเราะฮฺที่ 99 อัซ-ซัลซ่าละฮฺ (การสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง) 118
ซูเราะฮฺที่ 100 อัล-อาดิยาต (ม้าศึกที่กำลังหอบ) 120
ซูเราะฮฺที่ 101 อัล-กอริอะฮฺ (วันที่น่าสะพรึงกลัว) 122
ซูเราะฮฺที่ 102 อัต-ต่ากาซุร (การอวดอ้างความมั่งคั่ง) 124
ซูเราะฮฺที่ 103 อัล-อัศรฺ (กาลเวลา) 126
ซูเราะฮฺที่ 104 อัล-ฮุม่าซะฮฺ (ผู้ที่ชอบใส่ร้าย) 128
ซูเราะฮฺที่ 105 อัล-ฟีล (ช้าง) 130
ซูเราะฮฺที่ 106 กุร็อยชฺ (ชาวกุร็อยช์) 132
ซูเราะฮฺที่ 107 อัล-มาอูน (ของใช้ทั่วไป) 134
ซูเราะฮฺที่ 108 อัล-เกาซัร (ความดีงามมากมาย) 136
ซูเราะฮฺที่ 109 อัล-กาฟิรูน (ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย) 138
ซูเราะฮฺที่ 110 อัน-นัศรฺ (ความช่วยเหลือ) 140
ซูเราะฮฺที่ 111 อัล-ม่าซัด (ใยอินทผลัม) 142
ซูเราะฮฺที่ 112 อัล-อิคลาศ (ความจริงใจ) 144
ซูเราะฮฺที่ 113 อัล-ฟ่าลัก (รุ่งอรุณ) 146
ซูเราะฮฺที่ 114 อัน-นาซ (มนุษยชาติ) 148
ส่งท้าย